

VIZIUNEA DE PE PATMOS

... în timp ce Fratele Neville făcea acele anunțuri care... Fratele Moore spunea zilele trecute, vorbind despre Duhul Domnului, a intrat... intrând în clădire. A spus, „A devenit așa de puternic acolo încât am crezut că a avut loc Răpirea până când m-am uitat în jur și i-am văzut pe ceilalți aici,” am spus, „nu, încă nu a avut loc, pentru că, dacă—dacă ei sunt încă aici atunci știu că și eu sunt încă aici.” Așadar, uneori Duhul Domnului este atât de bun cu noi.

² Suntem atât de bucuroși că avem atâția prieteni pe care îi vedem în clădire. Prea mulți ca să încerc să-i menționez. Din întâmplare tocmai l-am observat pe Fratele Carpenter, că a intrat pe ușă, omul care ne-a căsătorit pe mine și pe soție. Fratele Carpenter, a fost o mare binecuvântare pentru noi aici la biserică, și a fost o binecuvântare pentru noi în slujbă, și predică cam, aproape oriunde. Și suntem bucuroși să-l avem cu noi, oh și pe alții atât de mulți.

³ Acum mai am o întrebare aici care mi-a fost pusă seara trecută:

Frate Branham, sunt cele cinci fecioare nechibzuite din Matei 25 socotite rămășița Neamurilor? Înțeleg că cele cinci fecioare nechibzuite au fost mântuite dar trebuie să treacă prin perioada necazului cel mare. Este corect? Dacă da, care va fi destinația lor finală? Ar putea fi ele oile care vor fi despărțite de capre din Matei 25:33 și 34?

⁴ Un teolog destul de după cum... [Spațiu gol pe bandă—Ed.]... cred și eu, că ei sunt rămășița, fecioara adormită este rămășița despre care se vorbește în Apocalipsa; din sămânța femeii care păzește poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos. O femeie va lua o—o bucată din material și o va întinde; păi, acum, aceea este ceea ce va tăia... sau își ia tiparul și îl pune oriunde dorește ea, în felul cum va croi. Și atunci ce îi rămâne se numește rămășiță, dar ea alege să taie dintr-un anumit loc prin propria voință. Dar ce a rămas se numește rămășiță.

⁵ Acum, dacă veți observa, au fost cinci fecioare nechibzuite și cinci fecioare înțelepte; ele toate erau fecioare, făcute din același material. Dar, prin alegere, Dumnezeu a ales Mireasa Lui prin alegere înainte de întemeierea lumii, le-a pus numele în Cartea Vieții Mielului junghiat înainte de întemeierea lumii; înainte ca lumea să înceapă vreodată, Dumnezeu în gândirea Lui, fiind infinit.

⁶ Și cuvântul pe care îl folosim uneori, este „predestinare,” dar cu siguranță este un subiect controversat în această epocă

a bisericii în care trăim. Cu siguranță a fost un lucru important folosit în zilele martirilor, pentru că ei cu siguranță au crezut asta. Dar acum s-a îndepărtat de la Acesta, spre ideile legaliste, învățătura legalistă în biserică care a venit . . . Ceea ce a fost un lucru bun, pentru că tot acest lucru devenise Calvinism în Anglia până când nici măcar nu au mai avut treziri, apoi a venit John Wesley și a predicat doctrina Arminiană care a echilibrat totul. Dumnezeu va echilibra totul întotdeauna.

⁷ Așadar fecioarele nechibzuite au fost cele care nu aveau untdelemn în candelile lor, care eu cred că au fost aruncate în întunericul de afară unde va fi plânsul, vaietul, și scrâșnirea dinților. Și dacă veți compara asta, sau notele voastre de subsol, fac trimitere direct înapoi la necazul cel mare. Și eu cred că ele sunt cele care rămân în urmă și trec prin necazul cel mare. Și aceasta este o lecție importantă, dacă am avea timp să o aprofundăm. Dacă voi . . .

⁸ Acum, amintiți-vă, am spus la început, când ascultați benzile, „Aceste lucruri sunt doar după cum cred eu că sunt corecte.” Vedeti? Acum, dacă sunt greșite, eu nu—eu nu știu că sunt greșite. Eu . . . Și eu pot să spun doar ce cred eu. Și nu vreau să rănesc sentimentele nimănu. Noi trebuie să le punem deoparte când venim, și apoi să luăm ce s-a spus, și să cercetăm, și să vedem dacă este într-adevăr Scriptura sau nu. Așa este cel mai bine să procedăm. Atunci . . . Pentru că într-o zi ca aceasta în care trăim acum, într-o națiune unde s-a spicuit iar și iar și iar și iar din tot felul de lucruri, ei bine, este greu să-i faci pe oameni să înțeleagă cu adevărat, cum se întâmplă în teritoriile virgine. Tu le spui, ei cred, așa merge treaba.

⁹ Dar, acum, unul va veni cu *această* idee, și unul va veni cu *această* idee, și avem aproximativ nouă sute și ceva de biserici denominaționale diferite, și fiecare este contrar (învățătura unuia) față de celălalt, și trebuie să fie cineva greșit, și cineva care are dreptate. Așadar acum, singura dovadă în acest sens, este să o aducem înapoi la Biblie, vedeți, să fie Biblia. Acum, de multe ori, oamenii dau propria interpretare. Dar noi încercăm cât putem de mult să nu-i atribuim nicio interpretare omenească. Doar citiți—O exact așa cum este, și spuneți, „Așa este.”

¹⁰ Și apoi am observat întotdeauna că, dacă veți lua doar ce a spus El, va face ca totul să se potrivească perfect în Scriptură. Este aproape ca și cum ai asambla un puzzle, trebuie să te uiți la model înainte să poți asambla bine puzzle-ul. Dacă nu, am spus întotdeauna, „Ai avea o, în scena ta, ai avea o vacă care culege iarbă în vârful unui pom.” Deci nu ar părea bine.

¹¹ Și dacă l-am lăsa doar pe Duhul Sfânt . . . Cine a scris Biblia? Duhul Sfânt s-a mișcat asupra oamenilor și a scris Biblia. Atunci fără Duhul Sfânt, indiferent cât de bine ești educat, nu O vei înțelege niciodată. Pentru că, chiar și Isus a mulțumit lui

Dumnezeu că a ascuns-O de ochii înțelepților și pricepuților, și O va descoperi pruncilor care vor să afle. Și fiecare dintre ucenici erau oameni mai mult sau mai puțin analfabeți și neînvățați, cu excepția unuia, și acela era Pavel. Și Pavel a spus că a trebuit să uite tot ce a știut vreodată ca să îl afle pe Cristos. Astfel a spus bisericii din Corint, că „nu a venit cu înțelepciunea oamenilor și cu vorbe mărețe,” pentru că atunci a lor—credința lor ar fi fost în înțelepciunea oamenilor, ci a venit la ei în puterea și demonstrarea Duhului Sfânt, ca credința lor să se bazeze pe lucrările Duhului Sfânt conform Cuvântului lui Dumnezeu. Și de aceea încercăm să stăm cât mai aproape, chiar acum, pentru că înainte să se încheie săptămâna, sau la sfârșitul săptămânii, veți vedea, că este exact ce a fost, acel firișor care străbate epocile de-a lungul timpului.

¹² Mulțumesc că ați ridicat tabla puțin mai sus. Așa arată mai bine.

¹³ Acum, oh, noi . . . Aș vrea să avem toată iarna la dispoziție, ca să putem lua toată Cartea Apocalipsei și să O cercetăm în profunzime. Sunt învățături atât de minunate în aceasta. Și îmi amintesc, cred că a fost acum douăzeci sau douăzeci și cinci de ani, când biserica era încă nouă, noi am început o . . . într-o toamnă la început, și am continuat până aproape următoarea toamnă, ca să completăm Cartea Apocalipsei.

¹⁴ Acum, îmi amintesc că am luat Cartea lui Iov. Oh, Frate Wright! M-am oprit la aceasta atât de mult încât în cele din urmă o femeie mi-a scris și m-a întrebat, a spus, „Frate Branham, nu l vei da jos niciodată pe Iov de pe acea grămadă de cenușă?” Păi, încercam să scot ceva în evidență, pentru că chiar acolo s-a acumulat totul, în acel punct; până în punctul în care Duhul Domnului a venit asupra lui, atunci când fulgerele au început să pâlpaie și tunetele să bubuie, Duhul a venit peste profet și el a văzut venirea Domnului. Și am vrut ca asta să fie clar, de aceea l-am ținut mult timp pe grămada de cenușă, ca să—ca să putem înțelege. Și știu că poate deveni puțin obositor, uneori. Și eu devin agitat, când aud pe cineva că pierde timpul cu ceva, când pare că ar putea continua și să concludă. Dar poate Dumnezeu călăuzește acea persoană cu un scop anume.

¹⁵ Acum revenind la această rămășiță, înainte să lăsăm întrebarea. Sper că fac clar acest lucru. Aceasta . . . Cred cu adevărat că rămășița este aleasă de Dumnezeu. Eu—eu cred asta, că Dumnezeu a ales rămășița înainte de întemeierea lumii; și a făcut acest lucru prin „cunoștința Lui mai dinainte”. Nu cuvântul . . . Acum observați *predestinat*, vedeți, pentru că acesta este un cuvânt mic înțepător printre oameni. Vedeți? Dar Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, în marea Lui gândire infinită, a ales Biserica, l-a ales pe Isus, a ales Biserica, și putea prezice de la început ce va fi la sfârșit. El . . . Dacă El este infinit, nu există nimic ce El să nu știe. El știa de fiecare purice care va fi

vreodată pe pământ, și de câte ori va clipi. Acum, chiar și cât. . . și cât seu va produce, și cât ar produce toți la un loc. Asta este infinit, este infinit; tu—tu. . . pur și simplu nu ai cum să explici Asta. Și Dumnezeu, iată ce este El, un Dumnezeu infinit.

¹⁶ Astfel, dacă observați, Biblia a spus că în zilele din urmă, anticristul care va veni pe pământ. . .

¹⁷ Acum ascultați cu atenție! Este singurul defect. . . Îmi imaginez că el ar putea găsi milioane la mine. Dar referitor la scumpul nostru Frate Billy Graham, zilele trecute, acea predică remarcabilă pe care a ținut-o duminica trecută, și eu desigur m-am gândit că a fost un mesaj oportun. Și. . . dar el a spus că „Satan îi înșală chiar și pe cei Aleși.”

¹⁸ Nu, Biblia a spus, „El ar înșela pe cei Aleși *dacă* ar fi cu puțință.” Dar nu este posibil, pentru că Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii. Vedeți? Mielul. . . Isus Cristos a fost Mielul junghiat de la întemeierea lumii. Când Dumnezeu chiar se gândește în mintea Lui, când rostește acel Cuvânt, nu se poate schimba niciodată, nu se poate modifica niciodată. Vedeți, pentru că El—El e—El este infinit, și Cuvintele Lui se vor împlini.

¹⁹ Gândiți-vă doar, chiar. . . pământul pe care stăm în seara aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Lumea a fost structurată din lucruri care nici măcar nu se văd. El a spus, „Să fie,” și a fost. Cât de ușor este pentru acel Dumnezeu să vindece un trup bolnav, atunci, dacă El poate zidi o creație doar rostind-o. Vedeți, Cuvântul Lui. Dacă am putea numai să avem credință să vedem ce este Cuvântul Lui! Suntem atât de legați de pământ și atât de aglomerați în mintea noastră încât noi. . . Oh, nu știu. Noi am avut parte de atâta îndoctrinare, o doză din asta, și o doză din cealaltă, și—și asta ne-a adus într-un punct unde totul este distorsionat. Dar dacă ați putea vreodată să vă eliberați de tot acest lucru, să veniți înapoi și să știți că El este Dumnezeu, și Cuvintele Lui nu pot da greș așa cum nu poate da greș El. Și dacă acel Cuvânt dă greș, atunci Dumnezeu dă greș; și dacă Dumnezeu dă greș acolo. . . El nu este Dumnezeu. Vedeți? Astfel. . . Și amintiți-vă, El nu poate spune un lucru *aici* și altceva *aici*; El trebuie să rămână cu prima Lui decizie ca să fie Dumnezeu. Astfel, noi doar av. . .

²⁰ Și El ne-a cerut doar un singur lucru, să credem că ceea ce a spus El este Adevărul, și El îl va aduce la împlinire. Oh, ce frumos! Te aștepti să se întâmple un lucru spontan; uneori este nevoie doar de un pic de credință. Nu va face o minune, dar dacă veți fi tari în aceasta, vă va scoate afară; doar rămâneți fermi cu aceasta. Cum a spus El, „Grăuntele de muștar, cea mai mică dintre toate semințele.” Dar ați observat vreodată, că muștarul nu se amestecă cu nimic. Nu puteți încrușișa muștarul cu nimic, nu se va încrușișa. Și dacă aveți credință, doar un pic de credință care nu se va încrușișa cu vreo necredință sau vreun bisericism

sau dogme, doar stați chiar cu Dumnezeu, doar stați chiar cu Aceasta, vă va scoate drept afară din ceață, vă va scoate drept afară. Da! Stați cu acea credință.

²¹ Acum, începutul, când Dumnezeu... Biblia a spus, în Apocalipsa, că „Anticristul, în zilele din urmă...” Acum observați aceste biserici care se adună toate împreună. „Anticristul, în zilele din urmă, va înșela pe toți locuitorii pământului al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii.” Când a fost numele tău trecut în Cartea Vieții? Înainte ca noi să fi avut vreodată o lume, ați fost aleși să primiți Duhul Sfânt în această epocă.

²² M-am alăturat lui Eddie Perronet:

Mi-am ancorat sufletul în limanul de odihnă,
Să nu mai navighez pe mările furtunoase ale
îndoielii;
Furtuna poate străbate marea agitată și
înfuriată,
Dar în Isus suntem în siguranță pentru
totdeauna.

²³ Nu există nimic care să ne poată despărți (Dumnezeu nu poate... nu își retrage Cuvântul. Și dacă El este infinit, și vă dă Duhul Sfânt *aici*, știind că El vă va pierde *aici*, ce fel de lucrare ar face El?), dacă tu nu ești amăgit în experiența ta, dacă tu ai Duhul Sfânt. Dar priviți ce a spus Biblia, Efeseni 4:30, „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiti până...” La următoarea trezire? Sună corect? „Sunteți pecetluiti până în ziua răscumpărării voastre!” Cât timp? Până la răscumpărarea voastră.

²⁴ Luați un vagon de marfă, îl încărcăți pe șine, și când este complet încărcat... Acum, nu puteți închide acel vagon încă, trebuie să vină inspectorul. Și el inspectează, și vede dacă este ceva slăbit care s-ar putea zdruncina. Vagonul ar putea fi... Vagonul de marfă poate fi complet încărcat, dar dacă oscilează în anumite locuri, trebuie să-l încărcăți din nou. Și iată care este problema, de ce mulți dintre noi nu primesc Duhul Sfânt; când inspectorul vine la fața locului, El găsește o mulțime de locuri care se clatină, vedeți, astfel El nu îl va pecetlui încă.

²⁵ Un mare teolog a venit la mine zilele trecute, sau nu zilele trecute, acum trei sau patru ani, și a spus, „Vreau să te întreb ceva.” A spus, „Abraham a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”

Am spus, „Este adevărat, corect.”

A spus, „Ce altceva ar putea face omul mai mult în afară de a crede?”

Am spus, „Asta e tot ce ar putea face.”

26 A spus, „Atunci unde vrei să ajungi cu treaba asta a Duhului Sfânt în afară de aceea?” Acum, știți că era un Baptist. Și a spus— a spus, „Unde vrei să ajungi cu acest Duh Sfânt?” A spus, „Dacă omul crede! În clipa în care crezi, ai primit Duhul Sfânt.”

Am spus, „Nu, nu. Acum, tu—tu faci o contradicție în Scripturi, Scripturile nu Se contrazic. Vezi? Pavel i-a întrebat, „Ați primit Duhul Sfânt *de când* ați crezut?”

Și el a spus, „Păi. . .”

27 Am spus, „Este adevărat că Abraham tatăl credinței a dat. . . el avea făgăduința lui Dumnezeu și l-a crezut pe Dumnezeu, și acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire, dar El i-a dat pecetea tăierii împrejur ca semn că El i-a acceptat credința.”

28 Acum, dacă El nu v-a pecetluit încă cu Duhul Sfânt, El nu a acceptat încă credința voastră în El, aveți niște locuri care se clatină. Vedeți? S-ar putea să credeți, da, dar sunt o mulțime locuri care se clatină. Dar când aveți toate locurile libere umplute corect, atunci El vă pecetluiește cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării voastre. Acea este confirmarea lui Dumnezeu că El a primit credința pe care voi ați mărturisit-o în El.

29 Abraham a mărturisit credință, și Dumnezeu a spus, „Îți voi da un semn acum că tu. . . că te-am acceptat.” Și El i-a dat semnul tăierii împrejur.

30 Acum, când voi îl primiți pe Cristos ca Mântuitor personal și credeți în El și Îi cereți să vă curețe viața, și atunci când El se întoarce cu Duhul Sfânt și vă dă semnul Duhului Sfânt, atunci sunteți pecetluiți până la răscumpărarea voastră.

31 Acest vagon de marfă de aici, dacă se clatină. . . După ce este complet încărcat și ei închid acea ușă și pun un sigiliu pe acesta, și este—este sigilat până la destinație, companiile feroviare v-ar trimite în închisoare pe viață dacă ați rupe acel sigiliu. Nu pot fi rupte. Este sigilat până la destinație; nu poate oricine pe traseu să îl deschidă și să se uite înăuntru, și să îl examineze și să-l inspecteze, și să arunce câteva lucruri afară, să pună altele înăuntru. Nu, nu!

32 *Această* biserică va spune, ei bine, acea dogmă, „*Asta* nu este bine, *asta* nu este bine.” Când Dumnezeu vă dă Duhul Sfânt, este stabilit! Știți unde stați, știți ce s-a întâmplat, și sunteți pecetluiți pe tot traseul până în ziua răscumpărării voastre, destinația călătoriei voastre pe acest pământ. Oh, vai! *Asta* ar trebui să facă pe oricine chiar să aibă credință și să creadă în Dumnezeu, să se ridice în puterea Duhului Sfânt.

33 Acum, aceste fecioare care nu au primit Duhul Sfânt, (Vă amintiți?) singurul lucru care le lipsea era untdelemnul în lămpile lor. Așa este? Biblia a spus că *untdelemnul* simbolizează „Duhul Sfânt,” de aceea îi ungem pe bolnavi cu untdelemn, și așa

mai departe, pentru că este un simbol al Duhului Sfânt. Acum, și atunci dacă—dacă Duhul Sfânt nu a venit peste ei, ei nu L-au avut. Și când El a venit, au spus . . . Acum, la fecioarele care aveau untdelemnul, a spus . . .

³⁴ Vedeți, erau în epoca bisericii; erau câțiva dintre ei acolo care erau oameni buni dar nu erau în Lumina stelei, ce vreau să spun, cu fitilul înmuat în untdelemn. Vedeți, și era stins. Se stinsese, ei se separaseră. Pavel a spus, în ziua lui, „Ei s-au separat de noi, se pare că nu aveau credință.” Vedeți, și au plecat de la ei, „Au ieșit din mijlocul nostru pentru că nu erau dintre ai noștri.” Acum, asta a început în trecut în acea epocă Efesiană timpurie și continuă până în această epocă de astăzi. Același lucru, fiecare dintre acele epoci, ce s-a întâmplat în ele s-a extins în aceste epoci de aici. Vom intra în detalii despre acest lucru în scurt timp.

³⁵ Acum, observați că această fecioară, însă, ea a intrat într-un loc unde era plâns, vaiet, și scrâșnirea dinților.

³⁶ Dă-mi voie să spun asta, scumpul meu prieten iubitor; pentru că de obicei la biserică aici, când vin aici, eu doar vin aici și am un serviciu de vindecare și mă rog pentru bolnavi, și prin țară pe undeva. Dar acum este momentul, despre care v-am spus de mult timp, lăsați deoparte scrupulele morale. Acum vrem—vrem să venim și să fim onești și sinceri unii cu alții, pentru că suntem în timpul de pe urmă. Da!

³⁷ Acum, iată unde voi prețioși Nazarineni și Pelerini ai Sfințeniei ați eșuat în ceea ce privește sfințirea. Vedeți? Acum, știți că Iuda Iscarioteanul a trăit chiar până la același punct? Iuda a crezut în Domnul Isus ca Mântuitor, L-a acceptat ca Mântuitor. Și a fost și sfințit. A fost sfințit, în Ioan 17:17, când Isus a spus, „Tată, sfințește-i prin Adevăr, Cuvântul Tău este Adevărul.” Și El era Cuvântul. Bine!

³⁸ În Matei 10, li s-a dat putere să vindece bolnavii, să învie morții și să scoată dracii. Și s-au dus în toate părțile țării și au scos draci, și s-au întors bucurându-se și strigând și laudând pe Dumnezeu. Și Isus le-a spus, „Nu vă bucurați de faptul că dracii vă sunt supuși, ci bucurați-vă pentru că numele voastre sunt în Cartea Vieții.” Așa este? Și Iuda era cu ei, Iuda era cu ei, dar asta a fost cu un an și șase luni înainte ca Isus să fie răstignit.

³⁹ Acum, apoi când s-a ajuns la Cincizecime, ca Iuda să primească Duhul Sfânt și așa mai departe, el și-a arătat adevărata față. El—el l-a lepădat pe Isus, și a devenit un trădător pentru El. Și exact de acolo a venit acel duh; chiar prin Luther, Wesley, a adus acea biserică la sfințire cu viața virgină (pură, curată, sfințită, plăcută, cei mai minunați oameni pe care i-ai întâlnit vreodată), dar când vine vorba de . . . când ajung la vorbirea în limbi și la primirea Duhului Sfânt, Nazarineni, Pelerini Sfințeniei, Metodistii Liberii, atunci ei spun, „Este diavolul.” Și chiar atunci este când huliți Duhul

Sfânt și vă despărțiți pentru totdeauna; „Căci oricine va spune un cuvânt împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine vorbește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat niciodată.”

⁴⁰ Amintiți-vă, toți ucenicii au vorbit în limbi. Isus Cristos a murit pe cruce, vorbind în limbi. Aha. Astfel dacă nu vă puteți descurca cu ei aici, să fiți prietenoși cu ei aici, cum va fi acolo? Pentru ei. . . Dacă aceștia sunt draci, au fost și ei. Deci vedeți unde și-a dat el arama pe față? Acolo vine acea fecioară, curată ca toate celelalte, viață pură. Voi lua Nazarinenii de modă veche, bisericile Pelerinilor Sfințeniei, care într-adevăr au crezut în sfințire, nu puteți pune un deget pe viețile lor; cât se poate de curați. Este un lucru bun, toți ar trebui să trăim așa. Așa este, trebuie.

⁴¹ Acum, știm că avem mulți imitatori printre Penticostali. Este adevărat. Dar atât timp cât vedeți un dolar fals, știți că a fost făcut dintr-unul bun, unul adevărat. Exact. Și există—există un Duh Sfânt adevărat, Unul real care vorbește în limbi și care face semne și minuni, și așa este încă de la Cincizecime încoace. Așa că trebuie să avem imitatori. Trebuie să avem o femeie rea care nu este bună, ca să o pună în lumină pe femeia bună. Trebuie să avem o noapte, întuneric negru, pentru a arăta că lumina soarelui este glorioasă. Exact. Și trebuie să fii bolnav, ca să te bucuri de o sănătate bună. Și este o lege a argumentelor pro și contra; și este—și a fost dintotdeauna, și va fi întotdeauna, atât timp cât există timpul.

Acum, deci, iată unde a ajuns biserica.

⁴² Acum, nu a spus Isus că „În ziua din urmă,” în Matei 24, „că cele două duhuri vor fi atât de asemănătoare până acolo încât să înșele chiar pe cei Aleși dacă ar fi cu puțință”? Aha. Dar cel care a fost ales de la întemeierea pământului are Viața Eternă. Viața Eternă, nu puteți scăpa de Aceasta. Este Eternă cum este Dumnezeu, nu puteți înceta să existați așa cum nici Dumnezeu nu poate înceta să existe. Exact. Pentru că voi sunteți o parte din Dumnezeu, sunteți un fiu și o fiică a lui Dumnezeu, viața voastră a fost schimbată și sunteți o parte din Dumnezeu, aveți Viața Eternă. Oh, Îl iubesc. Voi nu?

⁴³ Acum, cineva mi-a dat un bilețel aici, doar o întrebare rapidă. Nu ne va lua prea mult timp să răspundem la asta acum. Și amintiți-vă, de fiecare dată când puneți o întrebare rapidă, voi face tot posibilul să ajung la ea dacă pot. Dar aceasta este o întrebare importantă:

Cineva voia să știe dacă este greșit ca femeile să mărturisească, sau să cânte, sau să dea mesaje în limbi, să tălmăcească mesajele, sau o prorocie, în biserică.

⁴⁴ Nu, nu este greșit, este o. . . atât timp cât este în rânduiala locului. Vedeți? Biserica are o rânduială, și doar când. . . Calea corectă și adevărată de a face acest lucru este ca cei care vorbesc

în limbi și așa mai departe, mesajele lor să fie date înainte de mesajul de la amvon, niciodată în acel timp; pentru că Duhul Sfânt se mișcă dintr-un singur loc pe rând, așa cum a spus Pavel în acel pasaj. Dar femeile au darul prorociei, și darul vorbirii în limbi și al tălmăcirii, și fiecare lucru în afară de predicare. Nu trebuie să fie predicatori. Le este interzis să predice în biserici, exact, adică să ocupe un post, sau să fie o învățătoare sau orice altceva în biserică. Dar în ceea ce privește darurile, femeia le are pe toate, poate folosi unul sau oricare dintre cele nouă daruri spirituale conform cu 1 Corinteni 12, și nu există nicio constrângere ca mesajul ei să nu fie spus la locul potrivit. Vedeți, fiecare mesaj își așteaptă momentul.

⁴⁵ „Dacă este ceva care vorbește în limbi și nu este cine să tălmăcească, să tacă până va fi cine să tălmăcească.” Vedeți? Și aceste mesaje sunt date, de obicei, chiar înainte de adunare, atunci prorocul, sau, predicatorul, care este un proroc al Noului Testament, un predicator, când vine în față, Dumnezeu începe să se miște prin el, vedeți, atunci când el termină atunci încep mesajele, un altul, apoi chiar înainte, este întotdeauna în ordine, întotdeauna; dar o femeie are dreptul.

⁴⁶ Următoarea, aș dori să acord puțin timp pentru a răspunde la aceasta, voi citi titlul:

TREI CREDINȚE ÎNCEP SĂ TRADUCĂ O BIBLIE.
Washington, 15 Octombrie. Savanți Catolici, Protestanți și Evrei, lucrând în echipă, au început o nouă traducere comună a Scripturilor, care s-ar putea dovedi a fi mult așteptata Biblie canonică.

⁴⁷ Mai sunt câteva lucruri aici pe care aș vrea să le studiez puțin înainte să fac anunțul în acest sens. Cu alte cuvinte, vedeți chiar exact despre ce vorbim, chiar exact ce spune Scriptura că se va întâmpla în aceste zile, că aceste lucruri se vor uni împreună și vor forma un chip al fiarei. Exact. Au încercat, și lucrează la asta, și acum au cea mai bună ocazie care au avut-o vreodată să îl prezinte, pentru că este chiar în mâinile lor. Și tocmai de aceea aduc aceste mesaje profetice, pentru că eu cred că este momentul potrivit.

⁴⁸ Și dacă este ceva care s-ar putea întoarce în fiecare seară, vom încerca să începem devreme și să eliberăm devreme. Și dacă nu termin subiectul, atunci îl voi anunța dimineața următoare. Dacă nu terminăm cu 19, de la versetul 9 până la 20 în seara aceasta, vom începe dimineața la ora zece. Vă vom anunța la încheierea serviciului, cum progresăm.

⁴⁹ Și apoi mâine seară despre biserica din Efes, începând, continuând timp de șapte seri: Efes, Epoca Bisericii Efes; și Smirna; și Pergam; și Tiatira; și Sardes; și Filadelfia; și Laodicea, duminica următoare.

⁵⁰ Și știind că aceste nestemate mari se găesc pe parcurs, este atât de greu să nu mă ating de ele până la momentul potrivit. Văzându-le acolo, și simțind Duhul hrănindu-se printre oameni, mă face chiar să vreau să sar înăuntru foarte repede și—și să spun ceva despre acestea; dar trebuie să mă abțin și să le așez în epoca lor și la timpul lor. Astfel dacă nu reușiți să veniți seara, asigurați-vă că luați banda sau cumva ca voi să puteți prinde, pentru că vreau să ajungă pretutindeni. Și am făcut acest lucru pentru că mă simt călăuzit de Duhul Sfânt să fac așa; este singurul motiv pentru care îl fac. Și eu, dacă nu aș fi crezut că ar ajuta biserica. . . Și în această zi, nu uitați, va veni curând timpul când nu vom mai putea avea aceste adunări, și trebuie să la facem acum cât mai avem timp să le facem. Vedeți, nu știm când vor opri asta, acum.

⁵¹ Și astfel vor forma un sindicat al bisericilor și se vor uni împreună, vor forma conducerea confederației bisericilor pentru că există deja o clădire mare ONU și în care se află fiecare denominațiune. Și va trebui să aparțineți uneia dintre acele denominațiuni, altfel veți fi destituiți. Și acela va fi momentul când va trebui să ne arătăm adevărata față și să fim siguri că știm, nu o presupunere, ci să știți AȘA VORBEȘTE DOMNUL unde vă aflați. Biserica mică a fost întotdeauna în minoritate, este un grup micuț care. . . un fir mic, ca o—o sfoară roșie care trece prin Biblie, dar este Biserica întotdeauna. Și vrem să ținem minte asta.

⁵² Acum un scurt comentariu înainte să citim din nou. În această dimineață am luat Divinitatea Supremă a Descoperirii lui Isus Cristos, care Dumnezeu ni L-a descoperit în această dimineață ca Divinitate Supremă: MARELE EU SUNT (nu *Eu am fost* sau *voi fi*), EU SUNT, întotdeauna. Și observăm în acest prim capitol al Apocalipsei, din Apocalipsa. . . Despre ce este descoperirea? Isus Cristos. Care este primul lucru prin care Se descoperă aici? Dumnezeu Cerului. Nu un Dumnezeu triunic, ci un singur Dumnezeu. Un Dumnezeu, și așa Se descoperă El în primul capitol din Apocalipsa. Și spune asta de patru ori în 1-ul capitol astfel încât să nu fie nicio greșeală. Primul lucru pe care trebuie să-l știți, este că: El nu este un profet, El nu este un—un Dumnezeu mai mic, El nu este un Dumnezeu secundar, El este Dumnezeu! El este Dumnezeu. Și astfel de aceea a venit Descoperirea, și încă continuăm cu Aceasta în această seară pe măsură ce vom analiza caracterul Lui înșeptit al ființei Lui.

⁵³ Și, oh, fie ca Dumnezeu să ne ajute în timp ce învățăm aceste Cuvinte. Eu—eu—eu le-am studiat din punct de vedere istoric, dar aștept până ajung în amvon aici pentru inspirație. Pentru că eu simt că noi ședem împreună în locurile Cerești în Cristos Isus, și că Duhul vostru, partea voastră, limba de Foc (Duhul Sfânt) care este peste tine merge la altul, și la altul, la altul, El aprinde marele Trup al lui Dumnezeu și îl înflăcărează, și iată

unde descoperirile . . .

⁵⁴ Acum, lucrul despre care vorbim, această întrebare mi-a fost pusă, „Ar trebui femeile . . . și așa mai departe?” Exact asta a declanșat haosul bisericii la început, au luat toată solemnitatea de la public și au pus-o în amvon. Dar Dumnezeu este Dumnezeul publicului. El lucrează în fiecare ființă umană, El trăiește în fiecare inimă în care El poate pătrunde. El găsește acei oameni cu daruri și lucrează prin ei. Acum, dacă diavolul nu-i poate prinde cu un lucru, atunci el vine acolo și doar face o mare conglomerare de nimic și alungă oamenii. Cum a spus Pavel, „Când vă adunați laolaltă, dacă toți vorbiți în limbi, și întră un neștiutor, nu ar spune el, „Sunteți nebuni! Nesăbuiți!”? Cineva vorbește în limbi, și *asta* și *asta* în afara rânduiei, și fiecare lucru, nu va funcționa. Dar,” a spus, „atunci dacă cineva procește și descoperă taina inimii, atunci vor spune, „Cu adevărat Dumnezeu este cu voi.” Dar dacă cineva vorbește în limbi printr-o descoperire și dă tălmăcirea, ceva pentru zidirea bisericii, atunci întreaga biserică este zidită prin asta. Ceva care va vorbi și Dumnezeu vorbește în limbi despre ceva care noi nu știm nimic și va da unuia și va tălmăci prin altcineva, și spune un anumit lucru care se întâmplă exact așa cum a fost spus, atunci aveți Duhul Domnului în mijlocul vostru. Și, oh, haideți să ne străduim pentru asta, prieteni; să—să menținem acel foc aprins.

⁵⁵ Acum, chiar înainte să deschidem . . . acest mare canon al Scripturii, mă întreb dacă ar fi prea mult dacă am putea să ne ridicăm și să ne schimbăm postura doar pentru câteva minute în timp ce ne rugăm.

⁵⁶ Dumnezeule Atotputernic care L-ai adus din nou pe Domnul Isus din morți și ni L-ai prezentat (după o mie nouă sute de ani) ca Dumnezeul înfalibil al Cerului, Îți mulțumim pentru acest lucru și pentru Prezența Lui cu noi zi de zi în umblarea noastră zilnică. Și suntem atât de fericiți să știm că în acest ceas de confuzie când lumea nu știe ce să facă, sapă gropi în pământ, și își construiesc fortificații de beton, dar, O Dumnezeule, nu se pot ascunde de mânia lui Dumnezeu. Există numai un—un singur remediu, Doamne, și suntem atât de bucuroși că L-am acceptat: „Când voi vedea Sângele, voi trece pe lângă voi.” Oh, cât de bucuroși suntem pentru acea protecție atotsuficientă în seara aceasta a Sângelui Mielului lui Dumnezeu, Marele Preot, care se află în Slavă în seara aceasta mijlocind pe baza mărturisirii noastre. Suntem atât de fericiți să-L avem cu noi în această seară, marele Vorbitor, marele Duh Sfânt, marele dătător de ungere, marele dătător de Viață.

⁵⁷ Și acum, Doamne Dumnezeule, așa cum i-am chemat pe acești oameni împreună aici sub acest acoperiș în seara aceasta, și ne-am adunat aici ca biserică sau o parte din aceasta, ne adunăm nu în numele acestui tabernacol sau în numele vreunei persoane, ci în Numele lui Isus Cristos. Fie ca Duhul care domina

trupul Lui și mintea Lui, și Îl controla, să vină în noi în seara aceasta și să talmăcească Cuvântul și să predice Cuvântul, și dă-L inimilor noastre flămânde în timp ce-l așteptăm pe El. Căci cerem acest lucru în Numele Lui și spre slava Lui. Amin. (Luați loc.)

⁵⁸ Acum pentru cei care aveți Bibliile, deschideți la capitoul 1 din Apocalipsa și începeți de la versetul 9; creioanele și hârtiile voastre, și voi încerca să vă dau câteva date și așa mai departe pe parcurs.

⁵⁹ Acum, aceasta este de fapt... În această dimineață a fost mai mult sub formă de predică, punând temelia pe Divinitate, din Apocalipsa; Dumnezeu fiind descoperit în Cristos. Câți cred acest lucru? Dumnezeu a fost descoperit în Cristos, Iehova descoperit în Cristos. Acum unde trebuie să fie descoperit Dumnezeu? În Biserica Lui, cu poporul Lui, în noi. Același Duh, aceleași fapte, aceeași manifestare, aceeași dragoste, aceeași iertare, aceeași îndelungă răbdare, blândețe, răbdare, pace, îndurare, tot ce era în Cristos este în Biserică. Amintiți-vă, țineți minte acest lucru: tot ce era Dumnezeu El a turnat în Cristos (El era plinătatea Dumnezeirii trupesti), și tot ce era Cristos El a turnat în Biserică. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi. Triunitatea lui Dumnezeu, Dumnezeu manifestat în trei moduri diferite: Tată, Fiu și Duh Sfânt.

⁶⁰ Apocalipsa a arătat că El nu este trei dumnezei și nici nu este împărțit în trei părți. Ci El este un Dumnezeu care era Dumnezeu în zilele de Tată, El era Dumnezeu în zilele de Fiu, El este Dumnezeu în zilele dispensației Duhului Sfânt, același Dumnezeu. Nu trei diferiți, nu trei persoane, nu trei personalități. El este o singură Persoană, o singură personalitate. Nu poți fi o personalitate fără să fii o persoană. Unii au spus, „El nu este trei persoane, ci El este trei personalități.” Nu puteți diviza asta; pentru că dacă El este o personalitate, El este o persoană; trebuie să fie o persoană ca să formeze o personalitate. Astfel El este o Persoană, o personalitate; același ieri și azi și în veci; Alfa, Omega; Cel care era, care este, și care va veni. Oh, El pur și simplu este TOTUL. Îmi place asta.

⁶¹ Observați natura Lui, viața Lui, lucrările Lui. Ar trebui să fie manifestate chiar aici în acest tabernacol, exact cum a fost în ziua Lui. (Nu spun asta ca prejudecată; Dumnezeu știe.) Nu doar aici, ci în toată lumea. Mă bucur că este așa. Atunci știm unde ne aflăm pentru că avem același Duh în noi, care se mișcă cu noi și arată că El este aici. Nu suntem noi, este El; noi nu putem face acele lucruri, este Dumnezeu. Pe lângă asta, în lumea științifică, El a permis să fie fotografiat. Cu noi, în noi, în jurul nostru, peste noi, prin noi, lucrând în interiorul și exteriorul nostru. Oh, ce minunat!

⁶² Se cânta o cântare odată:

EU SUNT cel care i-a vorbit lui Moise într-un
rug aprins de Foc,
EU SUNT Dumnezeuul lui Abraham,
Luceafărul Strălucitor de Dimineată.
EU SUNT Trandafirul din Saron, oh, de unde
spuneți că vin?
Îl cunoașteți pe Tatăl meu, sau Îi știți Numele?
Oh, cine spuneți voi că sunt Eu, sau de unde
spuneți voi că vin,
Îl cunoașteți pe Tatăl meu, sau Îi știți Numele?
EU SUNT Alfa și Omega, începutul de la
sfârșit,
EU SUNT întreaga creație, și Isus este Numele.

⁶³ Oh, ce minunat, Descoperirea! Acum, amintiți-vă, nu O puteți primi prin teologi, nu vine așa. Va veni doar ca descoperire. Botezul în apă, folosind Numele lui Isus Cristos, poate fi dat doar ca descoperire. Isus și Dumnezeu fiind aceeași Persoană poate veni doar ca descoperire. Întreaga Biblie este zidită pe descoperire. Întreaga Biserică este zidită pe descoperire. Matei 17 spune, „Și îți spun, Pe această piatră (descoperirea spirituală) voi zidi Biserica mea, și porțile locuinței morților nu O vor birui.” Am provocat pe oricine să ne arate, oriunde, în istorie sau în Scriptură, unde a fost vreodată cineva botezat în numele „Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt” în afară de biserica Catolică până în ziua lui Martin Luther. Apoi biserica Protestantă, a fost. . .

⁶⁴ Și fiecare rău, ascultați, în timp ce intrăm în epocile bisericii, fiecare rău care a fost în prima biserică, a pătruns în următoarea. Doar a continuat să meargă mai departe până când în cele din urmă ajunge în apostazie totală în ziua de pe urmă. Fiecare rău doar continuă să pătrundă în fiecare biserică, fiecare ism mic care a început. Ca în Geneza, vița, a început să crească, și-a țesut drumul prin biserică și iese la iveală în zilele din urmă. Nu-i de mirare că Biblia a spus, „Ferice de cei ce vor scăpa în ziua aceea.” Da, domnule, care scapă de toate aceste lucruri.

⁶⁵ Acum cereți lui Dumnezeu să. . . în timp ce vorbim despre Apocalipsa, cereți-I să vă dea descoperirea Acesteia. Pentru că se poate cunoaște doar prin descoperire, și puteți fi mântuiți doar prin descoperire. Puteți avea cunoștință despre Aceasta, intelectual, dar nu puteți fi mântuiți până nu vă este descoperită. „Nimeni nu poate spune că Isus este Cristosul, decât prin Duhul Sfânt.” Așa spune Biblia. Nimeni nu poate spune că Isus este Cristosul până nu a primit Duhul Sfânt. Ar putea spune, „Păstorul spune așa, Biblia spune așa.” Sunt adevăruri. „Biserica spune așa.” Este adevărat. Dar voi înșivă nu știți până când Duhul Sfânt nu vă descoperă Asta *vouă*, și El este în *voi*. „Nimeni nu poate spune că Isus este Cristosul, decât prin Duhul Sfânt.” Nu prin cunoștință, nu prin intelect.

⁶⁶ Cum o să facă ei o Biblie care . . . Încearcă să O restricționeze, să O adapteze Iudeilor, Catolicilor, și Protestanților, când ei sunt atât de diferiți precum este ziua de noapte. Am crezut că Iudeii știu mai bine decât atât; cred că poate acesta este chiar momentul când trebuie să se întâmple, când toate acestea trebuie să intre în această mare apostazie. Astfel, și toate lucrurile, țineți minte, noi nu le putem opri, dar singurul lucru pe care îl putem face este să facem Lumină acolo afară, să ne oferim ca martiri și să plecăm, așa că acela este singurul mod în care putem face asta. Dar mulți vor trebui să facă asta. Și așa este structurată Biblia și lucrurile pe care le abordăm. Dacă nu sunt atent, voi intra în asta.

⁶⁷ Acum, primul lucru în Cartea Apocalipsei, începe cu faptul că Aceasta este Descoperirea lui Isus Cristos, cine este El. Acum, Isus Cristos este Dumnezeu Atotputernic. Știm asta. Câți credeți asta? Spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] El este Dumnezeu Atotputernic, și El are un Nume. Acel Nume este singurul nume dat sub Cer prin care trebuie să fiți mântuiți, Isus Cristos. „De ce se tem ei de Aceasta la bazin?” este ceea ce mă întreb. Aha. Vedeți? Este pentru că acel duh s-a strecurat acolo încă din vremurile de demult în Epoca Smirna; și s-a țesut drept înainte până la acea mare epocă întunecată, și a făcut din aceasta o doctrină, și a venit cu aceasta în această zi din urmă. Acum, doar urmăriți istoria și Biblia în timp ce vom cerceta în această săptămână, cum—cum scoate la iveală aceste lucruri.

⁶⁸ Acum următorul lucru. A fost dat de Cristos lui Ioan, printr-un înger, ca să fie dată la ai Lui (ce?) bisericii, să descopere acest lucru bisericilor Lui. Și cele șapte stele în mâna Lui erau cei șapte mesageri ai celor șapte biserici. Și fiecare om care va avea vreodată un Mesaj, îl va avea, același Mesaj adevărat care a fost dat la început.

⁶⁹ Și mai mult, când vom ajunge la acele locuri profunde acolo, să vedem cum a introdus Dumnezeu aceste lucruri, este minunat. Vă va face să strigați. Eu, citeam, apoi m-am plimbat puțin și am plâns, m-am întors și m-am pus jos din nou, apoi iar m-am plimbat puțin. Sunt atât de fericit să știu că: Cum a putut Dumnezeu să fie atât de milostiv cu noi încât să ne lase să vedem acest lucru în ceasul în care trăim? Păi, este cum a spus Isus, „Un om a vândut tot ce avea ca să cumpere un anumit diamant.” Renunțați la lume, la lucrurile din lume, și fiecare lucru care aparține oricărui altui lucru, ca să aveți Aceasta. Exact, puneți-vă întreaga ancoră chiar pe Aceasta. Este ancora sufletului să vezi descoperirea Lui a Cuvântului Său.

⁷⁰ Acum, oricine O citește este binecuvântat. Așa este? Și noi am spus în această dimineață, dacă nu puteți citi, oricine ascultă citirea Acesteia, este binecuvântat. Acum, începe cu o binecuvântare pentru cei care vor fi dispuși să stea și să asculte citirea Acesteia, și este un blestem peste oricine care va încerca

să adauge ceva sau să scoată ceva din Aceasta. Atunci dacă Biblia dezvăluie clar că Isus a fost Dumnezeuul Atotputernic, atunci vai de cel care va scoate acest lucru de acolo. Da. Este o descoperire. Oricine va adăuga ceva . . . Este canonul complet al—al Apocalipsei; este ultima Carte a lui Dumnezeu, ultimele Lui Cuvinte, a Lui ultime- . . . Și orice descoperire care vine contrară Acesteia, este o profeție falsă; nu este Dumnezeu, pentru că acesta este Adevărul.

⁷¹ Și, amintiți-vă, aceasta este singura carte din Biblie pe care Cristos Însuși a aprobat-o. Gândiți-vă la asta! Singura carte, este descoperirea despre Sine. Singura carte pe care El Și-a pus pecetea, și a pus binecuvântările Lui și blestemele Lui. Binecuvântări pentru cei care O vor primi, blestem pentru cei care nu O vor primi.

⁷² Acum—acum ajungem la insula Patmos acum să începem, versetul 9. În primul rând, vrem să spunem că este. . . Titlul acesteia este: *Viziunea de pe Patmos*. A avut loc D.C., între anii 95 și 96 D.C.. Locul se afla pe insula Patmos. Locația este la treizeci de mile în largul Asiei Mici, la vest, vizavi de biserica din Efes, în Marea Egee mărginită de Marea Mediterană. Aceasta este poziția în care se află.

⁷³ Gândiți-vă! Acum, o mică insulă la treizeci de mile în largul coastei Asiei Mici, în Marea Egee. Chiar vizavi de biserica din Filadel- . . . sau biserica din Efes, unde a fost dat primul Mesaj, unde Ioan era păstor la vremea aceea. Cu alte cuvinte, privea drept spre răsărit și se uita direct la biserica lui, de unde era el. Și primul Mesaj a fost către biserica lui, care reprezenta o epocă a bisericii. Bine, vedenia i-a fost dată Sfântului Ioan cel divin, care era păstorul bisericii din Efes la vremea aceea.

⁷⁴ În ce stare era atunci această insulă? Unde era situată și în ce stare? Bine, este cunoscută în istorie ca o insulă stâncoasă plină de șerpi, scorpioni, șopârle, și așa mai departe. Are o circumferință de treizeci de mile și este plină de pietre. A fost folosită, în zilele lui Ioan, ca un Alcatraz. Un loc unde imperiul împăratului Roman a exilat criminali, criminali foarte răi, pe care nu-i puteau ține în închisoare și așa mai departe, îi puneau acolo pe acea insulă să moară; îi lăsau să stea acolo până când mureau.

⁷⁵ Întrebare: Din ce motiv se afla Ioan acolo? Un om evlavios, un om neprihănit, un om cu reputație bună, cu un caracter bun, nu a avut probleme niciodată, de ce era acest om acolo? Biblia spune, „Pentru Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Cristos.”

⁷⁶ Acum avem contextul. Insula Patmos, în Marea Egee, la treizeci de mile de coastă, aproximativ treizeci de mile în jurul acesteia, stâncoasă, plină de șopârle și scorpioni și așa mai departe, și folosită pe post de închisoare (cum este Alcatraz). Au

un prizonier pe care nu-l pot ține în închisoare aici, ei . . . deci un criminal atât de îngrozitor, îl duc la Alcatraz.

⁷⁷ Și acum l-au luat pe acest sfânt Ioan divinul . . . ultimul dintre ucenici, și singurul care a murit de moarte naturală. Ioan, înainte să meargă pe insulă, a fost acuzat că era „vrăjitor,” și a fost fiert într-un cazan cu ulei timp de douăzeci și patru de ore, fără să sufere arsuri. Nu puteți fierbe Duhul Sfânt dintr-o persoană, El Însuși este Foc. L-au fiert timp de douăzeci și patru de ore într-un cazan cu ulei, fără nicio vătămare. Și au spus, motivația dată de Romani a fost că „El era un vrăjitor, și a vrăjit uleiul.” La ce se poate gândi mintea carnală! Acum, vedeți, când ne numesc pe noi „cittitori de gânduri, și ghicitori, și Beelzebub,” vedeți de unde vine acel duh vechi? Dar vedeți de unde vine Duhul adevărat? Sunt epocile bisericii. Vedeți? Douăzeci și patru de ore, a fiert într-un ulei fierbinte, în clocot, și nici măcar nu l-a atins. Oh, cum l-a fortificat Dumnezeu în El cu Duhul Său Sfânt. Lucrarea lui nu era terminată.

⁷⁸ L-au pus pe insulă timp de doi ani. Și în timp ce Dumnezeu îl ținea acolo singur, el a scris Cartea Apocalipsei așa cum i-a descoperit-o Îngerul Domnului. Și apoi de îndată ce a terminat cu asta, s-a întors în patrie și a părăsit biserica din Efes. Și a murit și a fost îngropat în Efes, Ioan cel divin.

⁷⁹ Oh, ce context acum! Bine, biserica atunci în timpul lui Ioan, sau în timpul unei mari persecuții, Ioan scrie versetul 9:

Eu Ioan, fratele vostru . . . la necaz- . . . și părtaș cu voi la necazuri, și la împărăție și la răbdarea în Isus Cristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și din pricina mărturiei lui Isus Cristos.

⁸⁰ Cu alte cuvinte, el a luat Cuvântul lui Dumnezeu și L-a dovedit, că Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu, și Cristos s-a întors prin el și a mărturisit că avea dreptate. Iată. Cuvântul lui Dumnezeu fiind manifestat în el, a demonstrat că el era slujitorul lui Dumnezeu. Atunci nu au putut nega acest lucru, așa că au fost nevoiți să-i spună că era un „vrăjitor.” „El a vrăjit uleiul și nu l-a vătămat, și i-a vrăjit pe oameni și nu s-au vindecat, și era un ghicitor care nu putea . . . Un fel de persoană rea, un duh rău . . . un duh necurat.” Și acesta este motivul pentru care l-au dus acolo, credeau că era periculos să fie în societate. Dar el doar îndeplinea voia lui Dumnezeu, și Dumnezeu avea un scop în toate acele condiții.

⁸¹ El nu-l putea folosi, și toate persecuțiile și așa mai departe, pentru că veneau sfinții, „Oh, Frate Ioan, ce vom face în privința asta? Și ce vom face?”

⁸² Ioan a fost profet, știm asta. Și astfel ei puneau aceste întrebări, astfel Dumnezeu a pus Imperiul Roman să-l ia și să-l pună acolo pe insulă. Și a spus, „Acum, haide, Ioan, vreau să-

ți arăt ceva ce se va întâmpla.” Ultimul dintre apostoli, nu a mai fost nimeni altcineva să scrie Aceasta în afară de Ioan. Așadar l-au pus acolo pe insula Patmos din anul 95 d.C. până în anul 96 d.C.. Și el a scris Aceasta, și a spus:

Eu . . . sunt fratele vostru, și părtaș cu voi în necaz, . . .

⁸³ Acum, el nu vorbea despre Necazul cel Mare. Acela nu a fost Necazul cel Mare, și nu vine la Biserică. Necazul cel Mare vine la Iudei, nu la Biserică. Deci nu era Necazul, Necazul cel Mare.

⁸⁴ Acum versetul 10:

Eram în Duhul în ziua Domnului, și am auzit înapoia mea . . . glasul, . . . unei trâmbițe,

Eram în Duhul în ziua Domnului . . .

⁸⁵ Acum, nu poți face nimic bine până când nu intri mai întâi în Duhul; Dumnezeu nu te poate folosi. Ești—ești—ești—ești . . . Toate eforturile tale sunt—sunt în zadar până când nu le faci mai întâi în Duhul. „Dacă voi cânta, voi cânta în Duhul. Dacă mă voi ruga,” a spus Pavel, „mă voi ruga în Duhul.” Și apoi, dacă primesc ceva care este bun, trebuie să-mi fie descoperit prin Duhul și confirmat prin Cuvânt (manifestat prin rezultatele pe care le aduce).

⁸⁶ Acum, cu alte cuvinte, dacă spun, Isus Cristos a făgăduit în Cuvântul Lui că dacă mă voi pocăi, și voi fi botezat în Numele lui Isus Cristos, voi primi darul Duhului Sfânt. Primul lucru care trebuie să-l fac este să mă pocăiesc. Mi-a fost descoperit că este adevărat. Apoi să fiu botezat în Numele lui Isus Cristos, atunci rezultatul este: voi primi Duhul Sfânt.

⁸⁷ Dacă sunt bolnav, și El mi-a făgăduit că dacă voi crede și voi cere bătrânilor bisericii să mă ungă cu untdelemn, să se roage peste mine, rugăciunea de credință va mântui pe cei bolnavi. „Doamne, eu cred. Urmez instrucțiunile Tale, voi cere unui bătrân să se roage pentru mine, să mă ungă cu untdelemn.” Asta e tot, doar mergi înainte, totul e—totul s-a terminat.

⁸⁸ „Oh,” tu spui, tu „totuși, nu simți nicio diferență.” Isus nu se născuse, când Dumnezeu L-a junghiat înainte de întemeierea lumii, când El era—El era Mielul lui Dumnezeu, junghiat înainte de întemeierea lumii. Dar în gândirea lui Dumnezeu, El deja încheiase. Nici eu nu eram aici atunci, nici voi nu erați; dar în cartea lui Dumnezeu, dacă numele noastre au fost vreodată acolo, au fost scrise înainte de întemeierea lumii.

⁸⁹ Când Dumnezeu spune ceva, trebuie să se împlinească. Astfel când îndeplinești calificările lui Dumnezeu, doar amintește-ți, Dumnezeu Se va manifesta și va avea grijă de restul, tu doar mergi înainte, este o lucrare finalizată. Oh, nu este minunat? Oh, vai, gândiți-vă! Doar spuneți-i lui Dumnezeu . . . Și Dumnezeu a spus, „Tu fă *asta*, și Eu voi face *asta*.” Ei bine, dacă eu fac *asta*, El trebuie să facă *asta*.

⁹⁰ Acum, diavolul spune, „Vezi, El întârzie.”

Asta nu contează. Daniel s-a rugat odată și au trecut douăzeci și una de zile până când a ajuns Îngerul la el, dar nu s-a descurajat, știa că El va veni oricum, așa că a așteptat până când El a ajuns acolo. Asta e ideea. Oh, iată când ajungeți la credință. Acum trebuie să lăsăm asta, altfel vom avea imediat un serviciu de vindecare, nu-i așa? Așa este. Da, de credință. Dar vrem un serviciu de vindecare a sufletului, pentru vindecarea interiorului, pentru că asta este ceea ce va dura, veți primi Viața Eternă. Viața Eternă nu dispăre și nu îmbătrânește, ci rămâne, rămâne aceeași.

⁹¹ Acum, el a intrat în Duhul înainte să se întâmple ceva. Primul lucru pe care l-a făcut, el era pe insula numită Patmos (toate aceste lucruri pe care le-a făcut), și a spus, „Am auzit un Glas,” și toate celelalte lucruri. Dar înainte ca ceva să se întâmple, el era în Duhul. Și dacă observați asta în Biblia voastră, Duh cu majusculă, Duh Sfânt. Amin! El a intrat în Duhul. Oh, eu chiar cred că este minunat:

Eram în Duhul în ziua Domnului, . . .

⁹² În ce zi? Ziua Domnului. Acum, există o discuție amplă. Haideți să încercăm să o aplanăm, doar pentru un minut.

⁹³ Acum, așa cum am spus azi dimineață, unii au spus că descoperirea, din Sfântul Matei 17, a fost „Petru.” Biserica Catolică a spus, „El Și-a zidit Biserica pe Petru; el a fost primul papă.” Cum putea el să fie un papă și să fie căsătorit? Vedeți? Și a spus, „Petru s-a dus la Roma, a fost îngropat acolo.” Apoi spuneți-mi un loc, în istorie sau oriunde, când Petru s-a dus vreodată la Roma. Vedeți? Pavel a fost, dar nu Petru. Bine.

⁹⁴ Astfel aflăm că toate aceste isme și lucruri s-au strecurat înăuntru. Vedeți? Dar, și oamenii din ziua de azi sunt . . . oriunde mergeți, ei . . . O biserică mare are un anumit cui care a fost în mâna Lui. Știți câte cuie au, cuie autentice, astăzi care au fost în . . . ? Nouăsprezece. Au oase, au—au bucăți de robă, și le ating și le iau în mână. Și noi nu—noi nu avem acele lucruri, nu avem nevoie de ele. Cristos este viu! El este în noi, nu un cui, sau o bucată de cruce, sau o bucată de os, sau ceva. El este Dumnezeu cel viu, care trăiește în noi acum, manifestându-Se. Avem un singur articol de aducere aminte, și anume Cina Domnului, o comemorare a morții Lui. Dar cât despre Cristos Însuși, El este cu noi și în noi. Și iată ceea ce vrem să fluturăm (slava Duhului Sfânt) lumii. Fluturați-L până se stinge Lumina. Bine.

⁹⁵ Acum, cei . . . Astfel, vedeți, noi am luat-o pe partea cealaltă a drumului. Știți că eu întotdeauna am încercat să fiu așa, și Domnul nostru mi-a descoperit întotdeauna acest lucru; există o extremă, și o altă extremă, dar chiar în mijlocul drumului se află Adevărul. Ați observat în Isaia, unde El a spus că va fi un drum? Isaia 35. Și vă amintiți cum scumpii noștri frați Nazarineni

obișnuiau să cânte acea cântare, știți, „*Drumul Sfințeniei. Drumul Sfințeniei.*” Acum, dacă veți citi Biblia corect, nu spune „drumul cel sfânt.” Spune, „Se va croi un drum și o cale, și se va numi,” nu drumul cel sfânt, ci „*calea cea sfântă.*” Și este o conjuncție care încheie propoziția. Vedeți? „Se va croi un drum și o cale, și se va numi *calea* cea sfântă,” nu drumul cel sfânt.

⁹⁶ Vedeți, un drum se construiește, o cale. . . Un drum bun se construiește, partea cea mai înaltă este în centru, pentru că lasă tot gunoiul să se spele pe ambele părți. Exact. Când un om vine cu adevărat la Cristos, el își are ochii ațintiți asupra lui Cristos. Dacă este puțin emoțional, va fi un fanatic. Dacă este puțin rece, va ajunge pe partea cealaltă și va fi doar un impasibil, acolo pe partea aceea; vedeți, intelectul lui. Dar lucrul principal este chiar în mijlocul drumului, cu suficient Duh în voi, cât să vă țină de cald și în mișcare. Amin! Și știind suficient să vă țineți sub supunere față de Duhul, să vă mișcați exact cum se mișcă Duhul; nu până sau nu după, exact așa cum Duhul se mișcă.

⁹⁷ Biserica Catolică a spus, „Descoperirea a fost Petru.”

Biserica Protestantă a spus, „A fost Cristos.”

Dar Biblia învață, „A fost Descoperirea care El a dat-o (Dumnezeu i-a dat-o) despre Cristos.”

„Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu.”

„Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, nici un om, seminar, sau mănăstire, sau nimic altceva nu te-a învățat Asta. Ci Tatăl Meu care este în cer ți l-a descoperit ție. Tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu O vor birui.”

⁹⁸ Acum ajungem la un alt punct aici unde au două idei diferite. Acum, s-ar putea să greșesc; dacă greșesc, Dumnezeu să mă ierte. Dar nu voi fi de acord cu Adventiștii de Ziua a Șaptea care spun că, „El era în ziua a șaptea, ziua Domnului.” Frații Adventiști de Ziua a Șaptea, și mulți dintre ei, susțin că ziua de sabaț a fost cea pe care El a numit-o ziua Domnului. Biserica Creștină o numește, ziua Domnului, „Duminica, prima zi.” Și observăm de multe ori că—că biserica Creștină chiar și astăzi, Protestanții, se referă la aceasta ca „Ziua Domnului, Duminica.” Acest lucru nu este scriptural. Duminica era prima zi a săptămânii în Biblie, nu ziua Domnului. Și nici nu era a șaptea zi, sabațul. Ar fi imposibil să fie oricare dintre acele zile pentru că lui Ioan i-au trebuit doi ani să scrie Apocalipsa. Ce zi a fost? Au trecut multe dintre acele a șaptea zi și cea dintâi zi.

⁹⁹ Biblia, Apocalipsa a fost scrisă între anii 95 și 96 D.C., doi ani. A fost ziua Domnului. Ziua Domnului este exact ceea ce a spus, și asta a fost. Ioan a fost purtat în Duhul în ziua Domnului. Aceasta este ziua omului, dar ziua Domnului va veni. Pe parcursul Scripturilor vom afla că el a fost în ziua Domnului,

răpit în Duhul și dus în ziua Domnului. Amin! Exact. Vedeți, el a fost în ziua Domnului. Biblia vorbește despre ziua Domnului. Vom ajunge la asta imediat, la numeroasele Scripturi.

¹⁰⁰ În primul rând, ziua de sabbat, așa cum vorbim despre asta, ziua de sabbat nu înseamnă respectarea unei anumite zile. Nu avem nicio poruncă de a respecta sâmbăta ca zi de sabbat. Nu avem nicio poruncă de a respecta prima zi ca zi de sabbat, în Noul Testament. Biblia spune, în Evrei capitolul 4, „Dacă le-ar fi dat Isus odihnă, n-ar mai fi vorbit după aceea de o altă zi.” Exact. Rămâne dar o odihnă, sau respectarea unei zi de sabbat, pentru poporul lui Dumnezeu. Căci noi care am crezut, am intrat și noi în odihna Lui; ne oprim din lucrările noastre așa cum s-a oprit și Dumnezeu de la ale Lui.

¹⁰¹ Observați! Oh! Laudă Domnului. Ajung să mă simt atât de bine, că o iau înainte.

¹⁰² Observați, în ziua de sabbat. Dumnezeu a făcut pământul în șase zile, și în ziua a șaptea El a intrat într-o odihnă și nu s-a mai întors niciodată să creeze alte lumi. Apoi El a dat-o poporului ca aducere aminte. Pentru că nu se poate respecta acum, fiindcă dacă respectați Sabbatul aici, în altă parte a lumii este din nou duminică. Vedeți? Asta arată că a fost pentru un popor, un spațiu și un timp pentru Israel. Dar apoi rămâne o respectare a sabbatului pentru poporul lui Dumnezeu.

Pe când noi care . . . am crezut că intrăm în odihna Lui, . . . măcar că lucrările . . . (Citez Evrei, capitolul 4) . . . măcar că lucrările au fost isprăvite încă de la întemeierea lumii.

Căci într-un loc a vorbit . . . astfel, . . . ziua a șaptea . . .

Și din nou, a hotărât o zi zicând în David, . . . (pentru cei care notați, Evrei 4)

Din nou, a hotărât o zi, zicând în David, Astăzi, după atâta vreme; s-a auzit, Când ați auzit . . . sau spus, Când auziți glasul Lui nu vă împietriți inima.

Căci dacă le-ar fi dat Isus o (zi) de odihnă, . . . nu ar mai fi vorbit după aceea de o altă zi.

Dar rămâne . . . o odihnă (sau respectarea unei zile de sabbat) . . .

¹⁰³ Cuvântul „odihnă.” *Sabbat* este un cuvânt străin pentru noi, care înseamnă „odihnă.” Este un cuvânt Ebraic care înseamnă o zi de „odihnă,” o zi de sabbat; nu se lucrează, se odihnește.

Căci dacă le-ar fi dat Isus odihnă, . . . nu ar fi . . . mai vorbit de o altă zi.

Dar rămâne . . . o odihnă (sau respectarea unei zile de sabbat) pentru poporul lui Dumnezeu.

Căci noi care am intrat în odihna Lui, . . . ne odihnim de lucrările . . . noastre, cum s-a odihnit Dumnezeu de ale Lui.

¹⁰⁴ Nu ne întorcem înapoi la acestea în următoarea zi din săptămână și o luăm de la capăt, am intrat într-o Odihnă. Isus vorbind despre fericiri, a spus, „Ați auzit că s-a zis celor din vechime, ‚Să nu ucizi.‘ Eu vă spun, că oricine, se mânie pe fratele său fără motiv, a și ucis deja. Ați auzit că s-a zis, celor din vechime, ‚Să nu preacurvești.‘ Aceasta este porunca. Dar Eu vă spun, că oricine se uită la o femeie ca să o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.” Așa este?

¹⁰⁵ Astfel toate aceste lucruri erau semne de aducere aminte, doar semne, minuni, așteptând să vină momentul adevărat. Acum, când Isus a terminat aceea, Matei 11, (fericirile), El a spus:

Veniți la Mine, toți cei care trudiți, sunteți oboșiți, și împovărați, și Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre.

Luati jugul Meu asupra mea, și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit. . . (este adevărat?)

Veniți la Mine, toți cei trudiți și . . . împovărați, și Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre. („Dacă ați trudit o zi, zece zile, cinci ani, treizeci și cinci de ani, cincizeci de ani, nouăzeci de ani, și sunteți trudiți și împovărați, veniți la Mine, Eu vă voi da Odihnă. Voi lua toată povara păcatului de pe voi, și voi intra în voi, și vă voi da odihnă și satisfacție deplină.”)

¹⁰⁶ Acum, ce este acea odihnă? Să—să lămurim asta doar un pic, să vedem ce este. Unii dintre ei au spus, „Păi, tu du-te înscrie-te la biserică.” Nu! „Treceți numele în registru.” Nu! „Ei bine, un anumit fel de botez în apă.” Nu! Să lămurim asta și să vedem ce este. Ați vrea să faceți asta chiar aici în timp ce așteptăm? Vom vedea unde s-a dus Ioan. În ce fel de zi s-a dus?

¹⁰⁷ Când Isus a murit pe pământ, și lucrarea Lui s-a terminat, El a intrat undeva.

¹⁰⁸ Acum să ne întorcem la Isaia capitolul 28, și la versetul 8. Cred că este, acum, Isaia 28:8. Și să citim, Isaia 28, profetul vorbind cu șapte sute doisprezece ani înainte să se întâmple. Acum, câți ați vrea să știți ce este adevăratul *sabat*, adevărata odihnă? Iată-o. Acum, aici este unde profetul a vorbit despre acest lucru, și vă voi arăta unde s-a împlinit. Urmăriți, Isaia 28:8:

Căci toate . . . (profetul procește despre aceste zile)

Căci toate mesele sunt pline de vărsături și murdărie, (oameni care iau împărtășirea, care fumează și beau și mint și fură) . . . și nu mai este niciun loc curat.

Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? . . .

Pe cine ați putea învăța înțelepciunea astăzi?

109 Câți l-ați auzit pe Billy Graham astăzi? A fost o predică minunată care a ținut-o, despre oameni care ar putea crede o minciună și să continue în acea minciună și—și chiar să se justifice și să creadă chiar că ei fac ceea ce este drept. Publicul American luând, a spus el, și zicând, „Filtrul unui om înțelept, și țigara unui fumător,” luând una dintre minciunile diavolului, și în loc să-l considere un nebun, orice ar fi el, să fumeze așa ceva și să încerce să-l considere un înțelept. Este un nebun să fumeze așa ceva, când . . . când este plină de moarte și cancer și toate celelalte, și totuși o trage în piept în plămâni. Este un nebun. Nu un—nu un—filtrul unui om înțelept, și nu există un astfel de lucru. Un om înțelept nu folosește așa ceva.

110 „Nu-i viață fără Oertel 92,” sau ceva de genul acesta. Nu e Viață fără Cristos, iată adevărata Viață reală. Ce îi determină pe bărbați și femei să bea acel lucru? Pentru că ei încearcă să potolească acea sete din ei pe care Dumnezeu a pus-o în ei ca să înseteze după El, și ei încearcă să o potolească cu lucrurile lumii. Și acesta este motivul pentru care avem aceste lucruri. Iată de ce se comportă așa oamenii, pentru că încearcă să potolească acea sete de Dumnezeu care este în ei, și diavolul le dă moarte în loc de Viață.

. . . toate mesele sunt pline de vărsături . . .

111 Clerul, toți ceilalți, vorbesc despre asta, „E în regulă să ai un pic de distracție plăcută.” Nu există așa ceva!

Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? și cui vrea să facă . . . să înțeleagă învățătura? unor copii întărcați de curând, și luați de la sân. (Acum noi nu mai suntem copii.)

Căci învățătura trebuie să fie peste învățatură, învățatură peste învățatură; poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; puțin aici, și puțin acolo:

Căci cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi va vorbi El poporului acestuia.

Căruia i-a zis, Aceasta este . . . (ce? respectarea zilei de sabat!) . . . odihna în care să-l lăsați pe cel ostenit . . . („Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați.”) . . . lăsați pe cel ostenit să se odihnească; și aceasta este împrăștierea: dar ei nu au vrut să asculte.

112 Când s-a întâmplat asta? Șapte sute doisprezece ani mai târziu când în Ziua Cincizecimii buze bâlbâitoare s-au așezat peste oameni și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi iar Duhul Sfânt a preluat controlul asupra vieții lor, și ei s-au oprit de la lucrurile lor lumești. Apoi au intrat într-o Odihnă cu Cristos. Pavel a spus, în Evrei capitolul 4, „Noi cei care am intrat în odihna Lui ne odihnim de toate lucrurile lumești cum s-a odihnit Dumnezeu în ziua creației Lui, El a intrat în odihna Lui, și noi intrăm împreună cu El după

ce se vor sfârși lucrările noastre lumești.” Iată adevăratul vostru Sabat, real.

113 Astfel Pavel a fost luat și a intrat în acel Duh de Sabat, și a fost transportat de Duhul Sfânt tot drumul de acolo până în ziua Domnului.

114 De ce avem războaie? De ce avem necazuri? De ce este o națiune împotriva altei națiuni? Isus a venit, Prințul Vieții, și L-au ucis.

115 În câteva săptămâni, sau chiar și acum, vor fi reni și Moși Crăciuni și—și clinchete de clopoței și tot felul de lucruri agățate, care este o ceremonie păgână. Este un articol al bisericii Catolice. Oameni plătesc prețuri mari și fac schimb de cadouri și lucruri de genul acesta, păgâne! Crăciunul este o zi de închinare.

116 Și apropo, Cristos nici măcar nu s-a născut în ziua de douăzeci și cinci Decembrie. Nu avea cum. Dacă ați fi fost vreodată în Iudeea, dealurile sunt pline de zăpadă, mai multă decât este aici. S-a născut în Aprilie când toată natura revine la viață.

117 Acum, dar este tradiția lor. Și de ce—de ce facem noi acele lucruri? Pentru că noi urmăm tradițiile oamenilor în loc să urmăm poruncile lui Dumnezeu. Astea . . . Așa ceva nu ar conta, dar ei chiar o fac o zi comercială. Este o dizgrație, o rușine ca ei să facă astfel de lucruri. O ceremonie păgână! Când a avut Moș Crăciun vreo legătură cu Isus? Când iepurele de Paști sau un pui sau . . . colorat cu un fel de cerneală sau ceva, sau un fel de iepuraș alb a avut vreo legătură cu învierea lui Isus Cristos? Nu vedeți cum lumea comercială . . . ?

118 De aceea vând aceste cărți vechi de rock-and-roll, și fotografii murdare, și vulgare, și lucruri de genul acesta, este pentru că firea oamenilor pofteste astfel de prostii. Este pentru că e ceva greșit în inimă, nu au intrat niciodată în acea Odihnă cu Dumnezeu și nu s-au oprit de la aceste lucruri. Când intră în aceasta și primesc Duhul Sfânt, atunci au terminat cu lumea și cu lucrurile lumii.

119 Dumnezeu l-a transferat. Oh, nu cred că a fost luat ca Pavel, acum, în al treilea cer și să fi văzut lucruri, sau așa cum a făcut prețiosul Duh Sfânt acum câteva săptămâni, aici, să mă lase să văd . . . Cu alte cuvinte, îmi era teamă de moarte, și Duhul Sfânt m-a luat și mi-a arătat ce este. Ați auzit mărturia. Apoi când m-am întors, „Atunci, moarte, unde îți este boldul?” Transferat să văd ce este dincolo de cortină. M-a lăsat să mă întorc să vă spun că dincolo nu suntem fantome și spirite, suntem bărbați și femei, tineri, nu murim niciodată, nu ne îmbolnăvim niciodată, doar dincolo de vâl. Moartea nu vă poate face nimic altceva decât să vă tragă direct în acel Loc.

120 Acum, Ioan a fost transferat de pe insula Patmos, în Duhul, în ziua Domnului. Aceasta este ziua oamenilor, oamenii se luptă,

dar ziua Domnului va veni când aceste împărății vor deveni împărățiile Domnului nostru și ale Cristosului Său, atunci va fi marele Mileniu. Ziua Domnului, ziua venirii Lui, judecata Lui, aceea va fi ziua Domnului.

¹²¹ Aceasta este ziua oamenilor, de aceea vă critică din toate părțile și fac ce vor cu voi, dar va veni un timp. . . Vă numesc. . . vă numesc acum, „holy-roller și fanatici,” dar va veni un timp, vedeți, când nu vor mai face asta. Vor urla și vor boci și vor cădea la picioarele voastre. Biblia spune, în Maleahi 4, că veți călca chiar pe cenușă după ce vor fi arși; nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură. Este exact ceea ce spune Biblia, „Cel neprihănit va călca pe cenușa celor răi.” Exact. Nu le va rămâne nici rădăcină sau ramură, nimic la ce să se întoarcă. Și se va termina cu ei. Acum aceasta este o zi a omului (faptele omului, lucrările omului, biserica omului, ideile omului), dar ziua Domnului vine.

¹²² Acum, el era în Duhul în ziua Domnului. Bine, și primul lucru pe care l-a auzit când era în Duhul în ziua Domnului. . . Acum avem versetul 10:

. . . în Duhul în ziua Domnului, și el a auzit. . . un. . .
glas, ca. . . o trâmbiță,

¹²³ Să nu oitem nicio pildă, acum. Dacă trebuie să o reluăm mâine, o vom relua, vedeți. Cineva să urmărească ceasul, ca să nu întârzie.

¹²⁴ Bine, acum, „. . . era în Duhul în ziua Domnului.” Acum amintiți-vă, care este primul lucru care trebuie să-l faceți? Să intrați în Duhul. Cum vor veni aceste descoperiri vreodată la voi? Intrați în Duhul. Cum veți primi vreodată Duhul Sfânt? Intrați în Duhul. Intrați în Duhul!

¹²⁵ Când erai păcătos și mergeai la un dans, intrai în *acel* duh. Oh, vai, începeai să bați din palme și să bați din picior, să te veselești, și să-ți arunci pălăria pe jos, și să te învârți din loc în loc, comportându-te prosteste. Erai în duhul aceluia lucru. V-ați putea imagina un individ, pasionat de dans, merge la un dans, zice, „Ei bine, vă distrați de minune, presupun.”

„Oh!” i-ar spune. „Singuraticule, ieși de aici!” Vedeți?

¹²⁶ Mergi la un meci de baseball, cineva înscrie un homerun, sau altceva, stai și te uiți, și spui, „Păi, cred că este destul bine.” Nu, tu nu ai fi un pasionat de baseball, nu ai fi un adevărat. . . nu ai fi în spiritul baseballului. Când cineva înscrie un homerun, te ridici și strigi, „Pfiu! Vai! Victorie!” Dacă îi dai cuiva șapca jos de pe cap așa, nimeni nu va scoate un cuvânt despre asta.

¹²⁷ Atunci în biserică când intri în Duhul, te ridici și strigi, „Slavă! Aleluia! Laudă Domnului!”

Cineva se întoarce și spune, „Tăvălitor-sfânt.” (Oh, Frate Wood. . .)

128 Țți voi pune o întrebare. Dacă noi suntem tăvălitori-sfinți pentru că facem asta, atunci cei de afară sunt tăvălitori-*nesfinți*. Prefer să fiu un tăvălitor-sfânt (voi nu?) decât unul nesfânt. Vai! Cu siguranță! Tăvălitorii-nesfinți.

129 Acum, el era în Duhul. A intrat în Duhul, atunci lucrurile au început să se întâmple. Și atunci când a intrat acolo, a auzit o trâmbiță. Acum, o trâmbiță întotdeauna anunță că se apropie ceva. Ca atunci când veniți. . . Un—un împărat se apropie, ei vor suna din trâmbiță. Când Isus se apropie, El va suna din trâmbiță. Este adevărat? Când Iosif a mers înainte, au sunat dintr-o trâmbiță. Și acum ceva se apropie, Ioan a intrat în Duhul și a auzit o trâmbiță. A auzit o trâmbiță, și s-a întors să vadă ce era în spatele lui când a auzit trâmbița; după ce a intrat în Duhul.

130 Poate că dansa, sărea, alerga pe toată insula. Se simțea bine, era în Duhul. Astfel, și el. . . Asta poate suna a sacrilegiu, dar nu vreau să o spun în acel sens, vedeți. Ar fi putut! Este. . . ei bine, s-ar putea să fi făcut asta. Eu cred că el se simțea bine în Duhul, cândându-l pe Dumnezeu, pentru că exact asta s-a întâmplat când Duhul a căzut peste ei de prima dată. Când Duhul Sfânt a căzut peste ei, se clătinau ca bețivii și bețivele, și se comportau ca și cum ar fi fost beți, și bolboroseau. Și chema-. . . se comportau așa până când oamenii au spus, „Acești oameni sunt plini de must.” Așa s-au comportat de prima dată, așa că atunci când Duhul a venit din nou, el probabil că a făcut la fel. Vedeți? Nu este nimic nou privitor la acest—acest lucru, aceasta este o religie *de modă veche*. Da.

131 „În Duhul în ziua Domnului.” Acum, auzim asta. Acum ce? Acum, ce făcea el? A fost transferat de pe insulă acum, în Duhul, în ziua Domnului. Și de îndată ce a ajuns în ziua Domnului, a auzit o trâmbiță. Ce este? Se apropie Cineva. Se apropie Cineva important. Trâmbița sună, vine Cineva! El s-a uitat! Aleluia! Trâmbița:

Zicând, Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă: . . . (nu anunțul celei de-a doua persoană sau a treia persoană, ci unica Persoană). . . Eu sunt atât Alfa cât și Omega. . . („Înainte să vă arăt ceva, vreau să vă spun cine sunt!”)

132 Cea mai mare dintre toate descoperirile este Dumnezeuirea, Suprema Dumnezeuire a Domnului nostru Isus Cristos. Nu puteți ajunge la prima bază până când nu credeți asta, până nu ieșiți. . . Iată ce a spus Petru, „Pocățiți-vă, și atunci veți vedea Dumnezeuirea. Fiți botezați în Numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre, și atunci veți fi gata să intrați în Duhul.” Primul lucru pe care trebuie să-l cunoașteți este Dumnezeuirea lui Cristos. „Eu sunt Alfa și Omega! Eu sunt de la A la Z, nu este altul afară de Mine. Am fost la început și voi

fi la sfârșit. Eu sunt Cel care era, care este, și care va veni, Cel Atotputernic.” Gândiți-vă la Asta! Iată ce a spus trâmbița.

133 Fii atent Ioan! Ai intrat în Duhul, ți se va descoperi ceva. Ce este? Un sunet de trâmbiță, primul lucru, „Eu sunt Alfa și Omega.” Prima dintre toate descoperirile. (Oh, păcătosule, închină-te, pocăiește-te acum înainte să fie prea târziu.) „Eu sunt Alfa și Omega.” Acesta este primul lucru pe care El i l-a făcut de cunoscut, cine era El. (Cine se apropie? Este Împăratul Isus? Împăratul Dumnezeu? Împăratul Duhul Sfânt?) El a spus, „Eu sunt Totul! Eu sunt de la A la Z. Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt Cel Nemuritor, Cel Etern!”

134 Puțin mai târziu Îl vedem în personajul Său înșeptit, să vedeți ce este El atunci. „Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă. Eu eram înainte să existe un început; și după ce nu va mai exista un sfârșit, Eu încă voi fi acolo,” cu alte cuvinte. „Cel dintâi și cel de pe urmă!”

...și, Ceea ce vezi, scrie într-o carte, și trimite-o... celor șapte biserici care sunt în Asia; la Efes, ... Smirna, ... Pergam, ... Tiatira, ... Sardes, ... Filadelfia, și la Laodicea.

135 Bine, prima dintre toate descoperirile este Dumnezeirea Supremă a lui Isus Cristos. Trebuie să știți Cine este El când auziți Glasul. Bine, același Glas care a răsunat pe Muntele Sinai, același Glas care a răsunat pe Muntele Schimbării la Față, același Unul, „Unul ca Fiul omului.”

136 Acum urmăriți următorul verset. Bine:

Și m-am întors . . . (Capitolul 12 acum.)

137 Vom lăsa aceste biserici deoparte deocamdată, pentru că toată această săptămână vom reveni la aceste biserici. Vedeți, așa că vom trece peste asta.

138 Dar El a spus, „Aceste . . . Te voi îndruma să trimiți acest Mesaj pe care ți-L voi arăta.” Cine este? „Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă. Eu sunt Cel Suprem. Eu sunt Cel Atotputernic. Și am venit să îți spun că îți dau un Mesaj pentru șapte biserici. Vreau să Îl scrii și să Îl pregătești.” Vedeți? „Și cele șapte biserici care sunt în Asia.” Acum, acelea erau biserici acolo atunci cu caracteristicile în ele care reprezentau aceste epoci viitoare ale bisericii.

139 Acum:

Și m-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;

140 „Șapte sfeșnice de aur.” Acum, este . . . Versiunea King James, pe care probabil o aveți sau o Scofield sau—sau poate o Thompson Chain, sau una dintre acestea, nu este corect acolo. Nu spune sfeșnice, spune suport de candelă; candelă, eu cred, că este corect, cuvântul corect spus în traducerea originală. Vedeți,

cu alte cuvinte, aceste șapte sfeșnice de aur erau șapte biserici. El spune puțin mai târziu, cele șa- . . . în versetul 20 aici, „Cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt șapte biserici.” Deci, vedeți, dacă ar fi fost o lumânare, s-ar fi topit și ars într-un timp foarte scurt. Dar nu sunt lumânări, este un—un sfeșnic. Este descris ca un sfeșnic. „Când m-am întors am văzut pe cineva care semăna cu Fiul omului în mijlocul . . . în mijlocul celor șapte sfeșnice.”

¹⁴¹ Acum—acum urmăriți. Lumânarea ar arde repede și s-ar stinge, nu ar mai fi nimic, ar arde în câteva ore. Dar un sfeșnic, un sfeșnic arată așa, . . .

¹⁴² Aici, să—să luăm o Scriptură aici, să—să luăm Zaharia 4:1, atunci poate putem găsi acolo în Zaharia ce vrem noi. Zaharia 4:1, și cred că atunci poate în aceasta vom reuși să—să punem laolaltă ceea ce vrem. Nu-l pot găsi pe Zaharia în Țefania, nu-i așa? Bine. Bine. Biblia mea veche este aproape uzată. Zaharia 4:1, ascultați cu atenție acum, aveți o imagine minunată aici:

Și îngerul . . .

¹⁴³ Profetul, acum, cu doar cinci sute nouăsprezece ani înainte de Cristos:

Și îngerul care vorbea cu mine s-a întors, și m-a trezit, ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui, (Acum profetul este într-o vedenie.)

Și el m-a întrebat, Ce vezi? Și eu am răspuns, m-am uitat, și iată că este un sfeșnic (Acum, același cuvânt tradus este „candelă.”) cu totul din aur, cu un vas . . . deasupra lui, (Acea era candela.) și pe el șapte candelă, și șapte țevi pentru cele șapte candelă care sunt în vârful sfeșnicului. (Vedeți, aceleași epoci ale bisericii care vin. Vedeți?)

Și lângă el sunt doi măslini, . . . (Acum, ce fel de . . . Ce ardeau în acele candelă în timpul Biblic? Știe cineva? Ulei. Ce fel de ulei? Ulei de măslină.) . . . doi măslini . . . (Ce sunt? Noul și Vechiul Testament; sunt doi care stau lângă el.) . . . unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui.

Și luând iarăși cuvântul am zis îngerului care vorbea cu mine: Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?

Și îngerul care vorbea cu mine a răspuns și mi-a zis: Nu știi ce înseamnă aceste—aceste lucruri? Și eu am zis: Nu, domnul meu.

Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: Acesta este cuvântul DOMNULUI către Zorobabel și sună astfel, Nu prin putere, nici prin tărie, ci prin duhul Meu, zice DOMNUL oștirilor. (El va restaura Ierusalimul.)

¹⁴⁴ Acum, ce este sfeșnicul? Este un suport pentru candelă. Și observați cât de frumos. Aici, când el s-a întors, a văzut pe acest

Cineva care semăna cu Fiul omului stând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, care înseamnă șapte epoci ale bisericii care vor veni. Și fiecare țevă, sau—sau sfeșnic, atașat la cădelnița mare principală cu untdelemn. Și în acest untdelemn se ridica până la o candelă mică cu formă ciudată care avea un fitil înăuntru și fitilul cobora în untdelemn. Și atât timp . . . Ei turnau untdelemn în vârful suportului, care umplea conducta mare principală, și brațul mare, și curgea în țevi, în felul acesta. Și candela cu fitilul care cobora în jos, această—această țevă în . . . continua să ardă, zi și noapte. Niciodată nu trebuia să fie aprinsă, și nu se stingea niciodată; ei continuau să toarne untdelemn în țeava principală. Și aceste sfeșnice care ieșeau așa, aveau candelile așezate în vârful lor. Fitilul candelile cobora jos înăuntru aici, își trăgea viața de aici. Oh, cât de diferit de o lumânare. Cât de diferit! Este un sfeșnic, și acesta trage untdelemn.

¹⁴⁵ Acum, aceste sfeșnice, focul care era în aceste sfeșnice în Vechiul Testament. Când aprindeau o candelă, nu o puteau aprinde pe următoarea cu același foc pe care îl aveau în mână. Aprindeau o candelă, apoi o luau și aprindeau cealaltă candelă, apoi o puneau jos. Și aprindeau această candelă, apoi luau și aprindeau această candelă cu același foc pe care l-au aprins la început. Oh, sper să nu fie prea greu să înțelegeți. „Isus Cristos același ieri și azi și în veci,” același foc (Duhul Sfânt) a aprins fiecare dintre acele biserici de-a lungul epocilor.

¹⁴⁶ Nu a spus Isus în Sfântul Ioan 15, „Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele”? Acum, El este Vița principală, noi suntem mlădițele. Acum, vița nu rodește. . .

¹⁴⁷ [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . că puteți lua un pom de citrice, ca un portocal, și puteți tăia o—o ramură din—din, ei bine, așa spune, un grepfrut, și faceți o tăietură mică în portocal și puneți acel grepfrut înăuntru, va crește. Mergeți aici și luați o ramură de lămâi și puneți-o într-un portocal, va crește, sau luați o rodie, și luați-o, sau, orice fruct citric, mandarină sau tangelo, oricare dintre acele fructe citrice, și puneți-le în acest pom, și se va dezvolta din viața celui portocal; dar nu va rodi portocale. Va rodi grepfrut, va rodi mandarine, va rodi lămâi, dar se va dezvolta din viața viței adevărate, dar dacă acea viță va rodi vreodată o altă viță . . . o altă mlădiță, va fi din aceeași viață care este în ea, va rodi o portocală. Pentru că, la început, în rădăcina acestuia este viața unui portocal, dar celelalte pot trăi din aceasta cu condiția să fie de natură citrică. Dar nu poate rodi rodul originalului, pentru că nu este din original.

¹⁴⁸ Așa este biserica. Au făcut o tăietură în Viță și au altoit-o cu Prezbiterieni, Metodiști, Baptiști, și așa mai departe. Rodește roade Baptiste, roade Prezbiteriene, roade Metodiste, dar dacă vreodată . . . acel pom va produce vreodată o altă viță, va fi același fel de viță pe care a adus-o în Ziua Cincizecimii: Vița originală! Va vorbi în limbi și va avea puterea și semnele lui

Cristos cel înviat în ea. De ce? Pentru că se dezvoltă din resursa naturală în care este plantată. De fapt, nu a fost plantată în ea, ci s-a născut în ea! Laudă Domnului! Oh, vai! Nu m-am gândit la asta chiar atunci.

¹⁴⁹ Vedeți, ceilalți sunt altoiți; îi altoiesc în pom, astfel rodesc în funcție de soiul lor. Nu pot lua *Asta*. Ei nu cred în *Asta*, pentru că ei niciodată nu au știut nimic despre *Asta*. Dar dacă se nasc în aceeași Viață care a venit din acel pom, este singurul lucru pe care îl pot produce, este Viața tulpinii originale.

¹⁵⁰ Aceste brațe de candelă au intrat toate într-un vas mare, un suport foarte mare, și au ieșit nouă diferite. . . sau din el au ieșit șapte sfeșnice diferite. Și odată ce au intrat, fiecare dintre acele lumini se alimenta din resursa principală a vieții sale. Și lumina pentru că își avea candela înmuiată jos în acest butoi principal. Oh, ce imagine frumoasă a uneia dintre acele șapte stele (*asta reprezenta*) cu viața lui înflăcărată de Duhul Sfânt aici. Și acesta. . . Prin credință el arde cu Duhul Sfânt, și viața lui este o candelă, sau nu o candelă, ci un fitil care este înmuiat în Duhul Sfânt (în Cristos), și prin acel fitil el trage din Viața lui Dumnezeu ca să dea Lumină bisericii lui. Oh, ce imagine a credinciosului adevărat! Ce fel de Lumină dă el? Același fel de Lumină care a fost când a fost aprinsă prima candelă.

¹⁵¹ Când a început prima epocă a bisericii, a fost Efesul. Pavel, îngerul acelei biserici, una dintre stele. Sunt șapte stele care înseamnă șapte îngeri, șapte „mesageri.” Săptămâna aceasta pot lua Scriptura și istoria și să vă dovedesc că fiecare dintre acestea sunt adevărate în fiecare înger, și fiecare înger avea aceeași Lumină. Exact. Și apoi chiar între aceste epoci, Cel mare care va veni.

¹⁵² Observați, acum ei trag din acest butoi principal de Untdelemn, Lumina. . . viața este înmuiată în Cristos. Voi sunteți morți, și viața voastră este ascunsă în Cristos prin. . . sau ascunsă în Dumnezeu prin Cristos, și pecetluită de Duhul Sfânt. Nu există nicio modalitate de a te îndepărta vreodată de acolo. Cum să fie posibil? Nimeni nu poate să se atingă de tine. Capătul vieții voastre arde cu Duhul Sfânt; oh, arzând, dând Lumină. Unde este cufundat celălalt capăt al vieții voastre? În Cristos. Voi sunteți morți și ascunși în Cristos, Duhul Sfânt, îl blochează acolo ca voi să puteți. . . diavolul nu vă poate atinge. Amin! El poate șuiera și face zgomot. Nici moartea însăși nu vă poate atinge, „O moarte, unde îți este boldul? Unde îți este biruința? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos.”

¹⁵³ Sfârșitul acestui verset, să-l citim:

*Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;
Și în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur pe cineva care
semăna cu. . . Fiul omului, . . .*

154 Vai! Ați observat? Stele, sfeșnice, candelă. Ce înseamnă? Ce înseamnă asta? Că dispensația în care noi trăim este timpul de noapte, candelă și lumini și stele înseamnă noapte. Și ce face o stea? Ea reflectă lumina soarelui până când soarele se întoarce. Binecuvântat fie Numele Domnului! Și un adevărat lucrător al lui Dumnezeu nu reflectă o lanternă, un băț de chibrit, o făclie aprinsă; el reflectă razele aurii ale lui Cristos către Biserică, că „El este același, și că El este viu, și El strălucește asupra mea.” Amin! Aceasta este Lumina pe care o reflectă el. Steaua reflectă lumina soarelui, vedeți, astfel noi reflectăm Lumina Fiului lui Dumnezeu. Făcând același lucru pe care l-a făcut El, dând Lumină. Ce fel de lumină? Lumina Evangheliei pentru aceia.

155 Acum să-L urmărim puțin mai departe, în timp ce luăm restul versetului 13:

Și în mijlocul (adică în centru) sfeșnicilor de aur pe cineva care seamăna cu... Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la sân cu un brâu de aur.

156 Acum, aici este încă o dovadă că această învățătură este corectă că aceasta este ziua Domnului. L-ați observat? El nu era preot în acest timp, nici nu era împărat, El era judecător. Observați, un preot, un mare preot, când intra în sanctuar sau intra să slujească, la slujbă, se lega în jurul taliei. Faptul că își lega brâul în jurul taliei, însemna că slujea; nu-l lega niciodată peste umăr. Dar aici El iasă, pășind afară cu brâul legat în partea de sus, cu o cingătoare peste umăr; încins în jurul sânelui, a pieptului, cu un brâu de aur, încins sus. Ce înseamnă asta? Un avocat, un judecător. Judecătorul cu cingătoarea peste umărul său, încins aici sus, nu jos ca un preot. Vedeți, asta arată că El nu era în preoția Lui acum, Ioan a mers tocmai până în ziua Domnului și L-a văzut venind ca judecător.

157 Credeți că El este judecător? Să citim Sfântul Ioan 5:22, repede, și vom vedea dacă El este judecător sau nu. Sfântul Ioan 5:22:

Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului:

158 Este adevărat? El este judecătorul, Judecătorul Suprem. Și Ioan arată că El nu era în ziua profetiei Lui, ca profet, nici nu era El în zilele domniei Lui, ci El era în ziua Domnului ca Judecător. Acum, câți știți că dacă preotul avea brâul, sfoara în jurul taliei însemna că era în slujbă? Oricine citește Testamentele, care cunoaște Vechiul Testament, știe asta. Când un preot este încins aici, este în slujbă, este un slujitor. Dar El a fost încins aici sus, un judecător.

159 Să citim puțin mai departe:

... în brâu de aur... era... în jurul sânelui...

160 Exact, sus în jur *aici*, El era Judecătorul.

Acum vom citi despre slava înșeptită a Persoanei Lui. Oh, vai! Asta mă face să strig înaintea să ajung acolo. [Sapțiu gol pe bandă—Ed.] Observați! Oh, acesta este un lucru atât de minunat. Doar ascultați:

Și capul Lui . . .

161 Acum urmăriți, El este șapte lucruri, aici pe care el le menționează: Capul Lui, părul Lui, ochii Lui, picioarele Lui, Glasul Lui, șapte lucruri pe care El le-a menționat aici, slava înșeptită a lui Isus Cristos. Dați-mi voie să citesc:

Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, albe ca zăpada; . . . ochii Lui erau . . . ca para focului;

. . . picioarele Lui erau ca . . . arama aprinsă, ca și cum ar fi fost arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca . . . vuietul multor ape.

Și în . . . Și în mâna dreaptă ținea șapte stele: și din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

162 Ce vedenie! Ce a văzut el aici? Fiul lui Dumnezeu proslăvit, și un simbol. Acum, haideți—haideți să fim pregătiți acum.

163 Oh, vai, credeam că e ora nouă, e doar opt. Încă nu am început. Bine. Este bine. Acum, îmi pare rău că acești frați stau în picioare, mă agită să-i văd în picioare, vedeți, pentru că știu că-i dor picioarele. Dacă aș avea vreo posibilitate fraților, orice aș putea face, eu sigur aș face. Acum, doresc atât de mult să înțelegeți asta. Și stați puțin în picioare și Dumnezeu să vă răsplătească din belșug, este rugăciunea mea.

164 Acum, acum observați, primul lucru, acum observăm, capul Lui și părul Lui erau albe ca lâna. Capul Lui și părul Lui erau albe ca lâna. Acum, asta nu înseamnă că era bătrân, motivul pentru care era așa. Nu acesta a fost motivul. Nu era din pricina vârstei. El era . . . A fost datorită experienței Lui și calificării și înțelepciunii Lui. Pentru că El este Etern, și Eternul nu poate îmbătrâni. Înțelegeți?

165 Să deschidem mai întâi, și vom—ni-L vom imagina aici așa și vom afla ce este El. Acum, să deschidem în Daniel 7:9, doar un minut, vedeți aceeași imagine în Daniel unde El vine ca . . . aici la Cel Îmbătrânit de zile. Și aproape toți, cercetătorii Bibliei, știu exact încotro ne îndreptăm chiar acum. Daniel 7, și la versetul 9; voi începe cu versetul 8:

Și m-am uitat cu băgare de seamă la corn, și, iată, că a ieșit . . . un alt corn mic, dinaintea—dinaintea căruia trei din cele dintâi coarne au fost smulse din rădăcini: și, iată, cornul acesta avea niște ochi ca ochii de . . . om, și o gură care vorbea cu trufie.

Și mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie, . . .

166 Acum ascultați. Ascultați cu atenție, acum. Mă puteți auzi bine în spate? Spuneți „Amin,” dacă puteți. Am întrebat-o pe soția mea acolo în spate. Cred că acest microfon aici este. . . se aude mai bine aici, nu-i așa? Acum, cred că strig prea tare, în acesta.

167 Bine, acum Daniel 7:9:

Și mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie și cel Îmbătrânit de zile a șezut jos, a cui îmbrăcămintă era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca . . . lâna curată: (Îmbătrânit de zile.) scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui erau ca un foc aprins.

Și râuri de foc—de foc curgeau și ieșeau dinaintea Lui: și mii de mii Îi slujeau, și zece . . . mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui: și s-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

168 „Păr alb!” Toți. . . oricine știe că aceia sunt judecătorii din vechime. Cum purtau judecătorii Englezi o perucă albă ca zăpada. Câți vă amintiți asta? Judecătorii din vechime purtau o perucă albă pentru că ei erau. . . Și iată-L aici, arătând din nou că Ioan era acolo în ziua Domnului, el L-a văzut ca judecător. Amin! Nu ca preot, nu ca împărat, nu ca profet, ci ca judecător. Tatăl (Este Sfântul Ioan 5:22) I-a încredințat Lui toată judecata. Și El este judecător acum, a venit să judece neamurile. Oh pentru ziua aceea când Îl veți vedea așa! Părul Lui era alb ca zăpada, Daniel L-a văzut venind la cel Îmbătrânit de zile. Observați-L cum îmbină aceste două lucruri împreună. Bine:

. . . și s-a ținut judecata, și s-au deschis cărțile.

Și eu mă uitam atunci din pricina . . . Și eu mă uitam atunci din pricina glasului plin—cuvintelor pline de trufie pe care cornul . . . (Nu, am citit din locul greșit, nu-i așa?)

169 Daniel 7:9, da, iată:

. . . și roțile lui . . .

Și un râu de foc curgea și ieșea . . . dinaintea . . . Lui: și zeci de mii au venit și Îi slujeau, . . .

Și eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: și m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit, și aruncat în—în foc ca să fie ars. (Hm!)

Cât despre celelalte fiare, ele toate au fost dezbrăcate de puterea lor: (asta înseamnă că toate puterile și

împărățiile Neamurilor vor cădea) *dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.*

Și m-am uitat în timpul vedeniei mele de noapte, și, iată, unul ca un Fiul al omului a venit în . . . norii cerului, . . . (Cum L-am văzut noi venind în această dimineață, în versetul 3? Venind în norii cerului, Fiul omului.) . . . unul asemănător cu Fiul omului venind în norii cerului, și a venit la cel Îmbătrânit de zile, și a fost adus înaintea Lui.

Și I s-a dat o stăpânire și slavă, și o împărăție, ca toate popoarele, neamurile, . . . limbile, să-I slujească: această stăpânire este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui va . . . împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

170 A venit la cel Îmbătrânit de zile a cărui păr era alb ca lâna. Și Ioan s-a întors și a văzut pe cineva care semăna cu Fiul omului stând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, cu părul alb ca zăpada, Judecătorul! Nu încins în jurul brâului, ci încins în jurul sânelui, aici sus, un judecător! Cu cingătoarea judecătorului peste umăr, El stătea cu un brâu, de aur, curat, sfânt, fin, care deținea neprihănirea Lui. Haina Lui! Haina Lui era lungă până la picioare. Observați manifestarea înșeptită a persoanei și slavei Lui.

171 Acum, cred că, versetul 14:

Părul lui . . . Capul și părul Lui erau albe ca lâna, albă ca zăpada; și ochii Lui erau . . . ca para focului;

172 Cap, păr; „ochii erau ca para focului.” Gândiți-vă! Acei ochi care odată au fost plini de lacrimi omenești, acum au devenit flăcări de foc. Cu mânie, El stă acolo ca judecător mânios. De ce L-ați respins? Oh, păcătosule, gândește-te la asta! Gândește-te, membru căldicel de biserică! Gândește-te, Catolic, Baptist, Prezbiterian, Penticostal! Gândește-te, Catolic! Fecioara voastră Maria a trebuit să meargă la cincizecime și să primească Duhul Sfânt, și ea s-a clătinat și s-a comportat ca o femeie beată. Chiar și mama lui Cristos a trebuit să primească asta înainte să fie primită în Cer. Cum veți ajunge voi, femeile, cu ceva mai puțin de atât? Gândiți-vă, bărbați, fiecare dintre voi!

173 Părul Lui, și ochii Lui, odată erau plini cu lacrimi umane, totuși vreau să observați ceva referitor la acei ochi. Când El era încă pe pământ, erau plini de lacrimi ca un om, pentru că El a plâns la mormântul lui Lazăr. Exact! Plin de compasiune; umanitatea Lui. El era îmbrăcat, El era Dumnezeu îmbrăcat în umanitate, ca să înlăture păcatul. Dar totuși în spatele acelei umanități, El avea ceva în spatele Lui care putea privi direct în inima unui om și să știe totul despre el. De ce? Era ceva în spatele Lui, deși era îmbrăcat în trup muritor.

¹⁷⁴ Dar ei nu au știut cine era. „Dacă nu credeți,” a zis El, „că Eu sunt Acela, veți muri în păcatele voastre.” Așa este. „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți; dar dacă fac lucrările Tatălui Meu, atunci credeți lucrările dacă nu Mă puteți crede pe Mine.” Oh, cum a încercat El să le aducă Mesajul, descoperirea! Putea privi direct în inima unui om și să știe totul despre el. Cât mă gândesc la asta! Acei ochi care odată străpungeau munții, priveau în față suferința, și puteau plânge ca un om și totuși putea lua Duhul lui Dumnezeu în spatele acelei vederi umane acolo și să vadă toate lucrurile; lucrurile care erau, acele lucruri care au fost—erau, și lucrurile care vor veni. Prezicea sfârșitul de la început, asta pentru că era Dumnezeu în spatele acelor ochi umani. Lăsați-L pe Dumnezeu să vină în viața voastră și să preia controlul asupra voastră, și El vă va arăta lucrurile care vor veni. Pentru că nu mai sunteți voi, este Duhul Sfânt în viața voastră acolo în spate privind prin acei ochi muritori ca să observe lucruri.

¹⁷⁵ Oh, slavă lui Dumnezeu! „Voi turna din Duhul Meu peste orice făptură, și feciorii voștri și fetele voastre vor prorocii, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa vise.” Aleluia! Uneori El trebuie să vă pună să dormiți așa ca El să poată privi prin voi, dar El cu siguranță vă va arăta de multe ori. „Tinerii voștri vor avea vedenii, bătrânii voștri vor visa vise; peste robii și roabele Mele voi turna din Duhul Meu.” Nu, „Peste diaconii și păstorii Mei și peste ai Mei. . .” „Peste oricine vrea, peste orice făptură, voi turna Duhul Meu.” Vă întrebați de ce strig asta, dar vine în aceste epoci ale bisericii.

¹⁷⁶ Oh, iată-L acolo, acei ochi. Și, amintiți-vă, într-o zi, acei ochi care erau plini de lacrimi, acei ochi vor sta la judecată. Acum sunt ca para focului care străbat tot pământul, și nimic nu se întâmplă fără știrea Lui. Oh, vai, este înregistrat. Străbat pământul, urmărind fiecare mișcare, percepând fiecare gând, știind tot ce faceți, intențiile inimii, ce intenționați să faceți. El știe totul despre toate acestea. El știe dacă Îl iubiți. Știe dacă intențiile voastre sunt corecte, să-L slujiți. Știe totul despre asta. Și ce va fi când veți sta în ziua aceea când fiecare păcat va fi dezvăluit înaintea Lui, și El va fi acolo la Judecata Tronului Alb?

¹⁷⁷ Dumnezeu, izbăvește-mă din acel loc! Nu vreau să văd asta. Când un Dumnezeu mănios vine acolo cu focol sclipind din ochii Lui, cu dreptatea, cu peruca albă pe capul Lui așa, și ochii Lui sclipind cu foc care cunosc fiecare gând din inima voastră, și tot ce ați intenționat vreodată să faceți. Ascunde-mă în crăpătura făcută pentru mine în Stânca cea de Veacuri! Bătrânul cânta, „Când lumea asta toată va fi în flăcări, stai lângă mine. Stai lângă mine, și lasă ca pieptul Tău să-mi fie pernă. Ascunde-mă acolo în Stânca cea de Veacuri.” Dumnezeu, nu vreau judecata Ta. Nu vreau a Ta. . . Ceea ce vreau este mila Ta, Doamne. Dă-mi mila Ta, nu dreptatea Ta. Dă-mi doar mila Ta.

Nu legile Tale, nu vreo . . . Doar dă-mi milă, Doamne, asta e tot pentru ce pot pleda. Nimic nu aduc în brațele mele (nu sunt bun, nu contez), doar pur și simplu de crucea Ta mă agăț. Doamne, asta e tot ce știu: Cineva a venit să stea în locul meu.

¹⁷⁸ Observați acum personajul Lui înșeptit al persoanei Lui, și veți vedea ce a făcut El.

Capul Lui. . . era alb ca zăpada; ca lâna, păr alb; și ochii Lui erau ca. . . (să vedem). . . capul Lui. . . era alb ca. . . zăpada; și ochii lui erau. . . ca para focului;

Și picioarele lui erau ca. . . arama aprinsă, de parcă era arsă într-un cuptor;

¹⁷⁹ Urmăriți acum. Tocmai am observat unde este acoperit El, știți. Acum fiți atenți. Capul Lui, ochii Lui, acum el coboară la picioarele Lui ca de aramă. Urmăriți contrastul dintre imaginea lui Isus pe care a văzut-o Ioan, și ce a văzut Daniel despre imperiul lumii, capul de aur și așa mai departe.

¹⁸⁰ Observați ce era acesta aici, stând acolo, din aramă. Despre ce vorbește arama? Arama vorbește despre judecată, judecată Divină. Arată că scopul Lui complet este să vină aici pe pământ ca Dumnezeu, să se întrupeze, și El a murit pentru noi și a luat asupra Lui judecățile lui Dumnezeu, judecata Divină, și a primit o Împărăție care este de aramă, și solidă, și nu poate fi clintită. Nimic nu este mai tare decât arama, și nu s-a găsit încă nimic care să o călească.

¹⁸¹ Judecata! Arama vorbește despre judecata Divină pronunțată. Uitați-vă la șarpele de aramă în pustie. Ce reprezenta acel șarpe de aramă? Șarpele reprezenta păcatul; dar, fiind aramă, judecata era deja dată asupra păcatului.

¹⁸² Acum, observați și zilele lui Ilie, când l-au respins pe Ilie ca profet, acel fir mic, epoca bisericii din vechime. Într-una din aceste zile voi aduce și vă voi arăta că și Israel a avut șapte epoci ale bisericii, și simbolizate exact cu acestea. Și în epoca lor a bisericii, în zilele lui Ilie, l-au refuzat și au fost trei ani și șase luni în care nu a plouat. Și profetul din vechime a spus că „cerul arăta ca arama,” judecată Divină asupra națiunilor pentru că L-au respins pe Dumnezeu și au ascultat de Izabela.

¹⁸³ Arama reprezintă și judecata Divină la altarul unde a fost junghiată jertfa, altarul de aramă, junghiată. Chiar temeliiile erau aramă, judecata. El a călcat teascul vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu și a luat judecata noastră asupra Lui. Deschideți la Apocalipsa 19:15, doar un minut, să vedem ce a făcut El. Apocalipsa 19:15, să citim doar un moment dacă reușesc să găsec. Da, să începem cu. . . să vedem, cu versetul 12:

Ochii Lui erau. . . ca para focului, și pe cap era o cunună, multe cununi împărătești; și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știa, decât. . . numai El singur.

Și era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge: și a fost chemat cu numele Cuvântul lui Dumnezeu. (Acum, rețineți, Numele Lui nu era Cuvântul lui Dumnezeu, Numele Lui era numit astfel. Vedeti?). . . numele Lui era chemat Cuvântul lui Dumnezeu.

Oștile . . . cerului . . . oștile din cer Îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

Și din gura lui iese o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea: și le va cărmui cu un toiag de fier: și va călca cu picioarele . . . (Ce anume?) . . . călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu.

¹⁸⁴ Ce a făcut El? Mânia lui Dumnezeu era asupra noastră pentru că eram păcătoși. Așa este? Nimeni nu se putea mântui singur. Nu există nimic ce am putea face noi, suntem toți „născuți în nelegiuire, zămislți în păcat, veniți pe lume spunând minciuni.” Și ce a făcut El? A venit pe pământ, Aleluia, și a călcat cu picioarele teascul vinului! Toată mânia Atotputernicului Dumnezeu a fost turnată peste El. „Tu ești vrednic, O Miel al lui Dumnezeu, căci Tu ai fost junghiat.” Luând păcatele lumii asupra Lui, și El a purtat păcatul nostru, încât Dumnezeu Și-a revărsat mânia aprinsă asupra Lui. „Și El a fost străpuns pentru păcatelor noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui am fost tămăduiți.” Niciodată nu a murit un om ca acel Om! El a suferit până când sângele și apa s-au separat în trupul Lui. Și picături de sânge I-au căzut de pe frunte înainte să moară.

. . . teascul vinului . . . mâniei . . . aprinse . . . a Atotputernicului Dumnezeu.

¹⁸⁵ Într-o zi acele picioare de aramă ale dreptății (Glorie!), când El va veni ca judecător, El va călca în picioare pe anticrist, și pe toți vrăjmașii Lui. Aleluia! Va străbate pământul cu un toiag de fier în mâna Lui. Amin! Oh, pocăiește-te, prieten păcătos, cât timp ai ocazia să te pocăiești. Încerci, să amâni și gândești că este doar o mică poveste care nu se va întâmpla. Se va întâmpla! „Nu mi se poate întâmpla mie.” Ți se va întâmpla ție!

¹⁸⁶ Picioare de aramă, a călcat cu picioarele pe vrăjmașii Lui. Pentru că El a suferit și calcă cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse ale lui Dumnezeu ca să plătească pentru păcatele noastre. Și atunci noi, vinovați, sărmani, viermi mizerabili cum suntem, strâmbăm din nas și citim vreun fel de carte ateistă și încercăm să ne gândim că „nu există Dumnezeu,” și spunem „nu există așa ceva, și judecata nu poate veni.” El va lua acele picioare de aramă și îl va zdrobi pe vrăjmașul Lui. El îl va călca în picioare pe anticrist. El va lua acele biserici apostate și le va arunca în Veșnicie acolo, undeva într-un foc mistuitor unde vor

fi mistuite și nimicite. Și El va domni pe pământ, El și Biserica Lui pentru totdeauna. Slavă!

¹⁸⁷ „Capul, alb ca lâna,” neprihănire, experiență, elocvență, suficiență, înțelepciune. Bătrân, alb, vorbește despre înțelepciune, bătrân. Știe ce face El. El este—El este Sursa înțelepciunii. El este Sursa experienței. El este Sursa fiecărui lucru bun, de aceea El este reprezentat aici ca unul asemănător Fiului omului, a fost înveșmântat cu acest păr alb lăsat în jos. Daniel L-a văzut cu multe sute de ani în urmă, șapte sute de ani, și a spus, „El era cel Îmbătrânit de zile. Și unul ca Fiul omului a venit în putere și s-a unit cu acest Îmbătrânit de zile, și s-a ținut judecata.”

¹⁸⁸ Acum vreau să vă întreb ceva. Mă adresez ție, biserică căldică. Zece fecioare au ieșit în întâmpinarea Domnului, cinci dintre ele erau înțelepte, cinci nechibzuite; așa cum am preluat în această dimineață, acel pom altoit. Acum, amintiți-vă, când au ieșit să-L întâmpine pe Dumnezeu. . . Acum observați, Biblia a spus, „Cărțile au fost deschise.” Daniel 7:9, „Cărțile au fost deschise.” Acea este cartea păcătosului. „Și o altă carte a fost deschisă.” Cine a venit cu El? Biserica din Răpire. Oh! „Zeci de mii de mii de ori mii de mii au venit cu El și l-au slujit,” Soția Lui, Mireasa. Oh, slavă! Soția Lui a venit cu El, Biserica.

¹⁸⁹ S-a ținut judecata, și cărțile au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care era a fecioarelor adormite, și fiecare om a fost judecat astfel din carte. Vi se va cere să motivați de ce nu ați făcut-o, și atunci ce se va întâmpla? Știți mai bine acum, știți mai bine. Poate nu ați știut înainte, dar acum știți. Vedeti? Dacă cel neprihănit cu greu va fi mântuit, cum se va afișa acel om păcătos și necredincios? Cel care respinge, știe mai bine și apoi Îl respinge. Unde se vor arăta ei? Picioarele Lui ca arama, judecata Divină.

¹⁹⁰ Acum, să vedem, în curând vom. . . până la sfârșitul paginii acum:

. . . *păr ca lâna, . . . și ochii lui erau . . . ca para focului;*
Și picioarele Lui ca—picioarele ca . . . arama, . . . arsă
într-un cuptor; și glasul Lui. . . ca vuietul multor ape.

¹⁹¹ „Glasul multor ape.” Ce reprezintă *apele*? Dacă vreți să notați, deschideți la Apocalipsa 17:15, și veți afla că Biblia spune, „Apele pe care le-ai văzut sunt noroade și gloate și neamuri și limbi.”

Bine, *Glas*. Ce lucru îngrozitor pentru un suflet în derivă pe marea vieții, fără nicio călăuză care să-l îndrume, liber, purtat de maree, să audă vuietul marilor cataracte, cascadele! Ce lucru îngrozitor ar fi pentru un suflet în derivă! „Glasul multor ape.” Ce este *Glasul* Lui? Este judecata, glasul lucrătorilor, prin Duhul Sfânt, care a strigat către oameni în fiecare epocă, stând acolo, Glasul multor ape a strigat, noroade și gloate, glasul acelor șapte

stele în mâna Lui, la fiecare epocă a bisericii, propovăduind botezul Duhului Sfânt, botezul în Numele lui Isus, vorbirea în limbi, puterea lui Dumnezeu, învierea lui Cristos, a Doua Venire, Judecata Divină. Glasul multor ape a venit de la acesta care semăna cu Fiul omului, multe ape.

¹⁹² Cum va fi să știi că tu ai stat în adunări și ai auzit că ar trebui să te împaci cu Dumnezeu și să primești Duhul Sfânt, și un suflet în derivă să audă acel glas vorbind în acea adunare în care ai fost prezent, și ai auzit judecățile lui Dumnezeu predicate, și L-ai refuzat. Marea cascadă este chiar în fața voastră, marile cataracte care vă vor duce la pieirea voastră Eternă.

¹⁹³ Glasul multor ape, al patrulea personaj al Lui. Glasul multor ape. Cum veți face asta când este înregistrat în Slavă, când glasul din seara aceasta este înregistrat? Glasul vostru este înregistrat. Gândurile voastre sunt înregistrate. „Cum gândește omul în inima lui, așa este el.” Observați, glasul vostru este mai puternic în Cer decât al vostru . . . Vreau să spun, gândurile voastre sunt mai puternice în Cer decât este glasul vostru pe pământ. Cu siguranță, este. Dumnezeu cunoaște gândurile și intențiile inimii, El știe totul despre acestea.

¹⁹⁴ El a spus Fariseilor, „Fățarnicilor, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când din prisosul inimii vorbește gura? Numindu-Mă, „Stăpân, bun,” și Eu știu, Eu pot privi direct prin voi și să văd că sunteți fățarnici. Voi nu credeți asta.”

¹⁹⁵ Oh, ce va în ziua aceea când acel Glas va tuna din multe ape, din multe epoci ale bisericii?

¹⁹⁶ Acum vreau să vă întreb altceva. Dați-mi voie să vă spun ceva celor care sunteți mântuiți, dați-mi voie să vă spun asta.

¹⁹⁷ Acum, tu suflete în derivă, tu sărman plutitor, care plutești peste cataracta aceea mare de acolo, ai grijă. Va fi un lucru îngrozitor să ști că atunci nu va mai fi nicio mântuire pentru tine. Nu poți fi mântuit atunci, ști că soarta ta stă chiar în fața ta. Când veți ști că în câteva minute veți auzi acel Glas spunând, „Depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelegea, în focul cel veșnic care este pregătit pentru diavolul și îngerii lui.” Vei ști când vei auzi acele cascade mari viind cu acele glasuri de la acele adunări, în clipa în care părăsiți această lume. Oh, ce lucru îngrozitor, ce coșmar! Nu lăsați să vi se întâmple asta, oameni buni. Pocăiți-vă, împăcați-vă cu Dumnezeu acum, cât vă mai puteți împăca.

¹⁹⁸ Acum vreau să vă întreb altceva: Ce este mai dulce pentru un om care este ancorat, întins sub un copac veșnic verde să audă susurul pârâului? Oh, oh, oh! Este Biserica, șezând în locurile Cerești cu Glasul lui Dumnezeu susurând dulce și Le vorbește. Vedeți ce este? Este o condamnare pentru păcătos, și o binecuvântare pentru cel mântuit. Un om care și-a ancorat

în siguranță barca pe Stâncă, Cristos Isus, și doar stă întins și ascultă, cum se poate odihni! Intră în acea Odihnă.

¹⁹⁹ Cât îmi place să merg unde curg apele. Dacă noi mergem vreodată la pescuit sau ceva de genul acesta, de obicei încerc să-mi găsesc un loc unde apele susură, pentru că te face să te odihnești. Auzi cum vorbește chiar toată noaptea. Oh, vai!

²⁰⁰ Nu este frumos când îți poți ancora cu adevărat sufletul în Cristos, într-un astfel de loc în care să poți fi liniștit înaintea Lui? Și să-I auzi Glasul vorbindu-ți, „Eu sunt Domnul care te vindecă. Eu sunt Domnul care îți dau Viață Eternă. Te iubesc. Te-am cunoscut înainte de întemeierea lumii. Eu ți-am pus numele în Carte, tu ești al Meu. Nu te teme, sunt Eu. Nu te teme, sunt cu tine.” Atunci cânt:

Mi-am ancorat sufletul pe un liman de odihnă,
Nu voi mai naviga pe mări agitate;
Furtuna poate răscoli marea agitată și
zbugiumată;
Dar în Isus eu sunt în siguranță pentru
totdeauna.

²⁰¹ Țineți minte, același Glas care vă vorbește cu dulceață, îl va condamna pe păcătos. Același potop care l-a salvat pe Noe, l-a nimicit pe păcătos. Vedeți ce vreau să spun? „Glasul multor ape.”

²⁰² Observați acum, „Părul ca lâna, ochii ca para focului, picioarele ca arama și un Glas al multor ape.”

Și în mâna dreaptă ținea șapte stele: . . .

²⁰³ „Șapte stele.” Acum să mergem la versetul 20 chiar aici:

Și taina celor șapte stele pe care tu le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sunt șapte îngeri (sau șapte mesageri, șapte lucrători) ai celor șapte biserici: și cele șapte sfeșnice pe care tu le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

²⁰⁴ El îi tâlmăcește ca să fie sigur că nu este nicio greșală. Un înger pentru fiecare epocă a bisericii. Oh, va fi frumos, săptămâna asta, când ne vom întoarce în trecut în istorie și vom analiza acei îngeri și vom vedea exact ce slujbă au avut. Au avut aceeași slujbă. Exact aceeași pe tot parcursul epocii în acea Bisericuță.

²⁰⁵ Acum ceva timp, cineva a spus, „Ști, biserica Catolică, este o vorbă bună care spune, că „Ea este adevărata biserică pentru că a dăinuit de-a lungul veacurilor.”

²⁰⁶ Am spus, „Nu este niciun mister, când avea tot guvernul și toate celelalte să o susțină, și cum a rezistat și a înfruntat furtunile. Dar misterul, în opinia mea, este cum acea mică, minoritate care a fost sfâșiată în bucăți, a putut înfrunta furtuna, și aruncați la lei, și puși pe brancarde, și devorați, și arși, și de lei. . . și uciși și toate celelalte, și cum au supraviețuit ei.” Asta

arată că mâna lui Dumnezeu a fost cu ei. Asta e tot. Și chiar și astăzi Lumina ei încă arde. Amin! Da, domnule!

207 Acum, „Cele șapte stele care erau în mâna dreaptă a Mea.” El avea șapte stele în mâna Lui dreaptă, care înseamnă cei șapte slujitori ai celor șapte epoci. Oh, este—este minunat. Cum mergem în trecut și luăm lucrătorul care a adus Mesajul la biserica Efesiană. Și lucrătorul care a adus Mesajul și a stat cu Acesta până la moarte, tocmai până la biserica Smirna, și la biserica Pergam, Tiatira, și în continuare de-a lungul epocii, chiar până și în această epocă acum. Lucrătorii care au menținut și au adus Lumina, și au păstrat—O ca originalul la început, și au adus Lumina prin el.

208 „Îi ținea în mâna Lui dreaptă.” Gândiți-vă! Mâna dreaptă nu înseamnă exact ca și cum Cristos șade la mâna dreaptă a lui Dumnezeu. Nu înseamnă că Dumnezeu are o mână dreaptă, pentru că Dumnezeu este un Duh. Dar Cristos a fost mâna dreaptă a puterii. Omul tău de încredere, omul—omul care stă lângă tine, cel mai aproape de tine.

209 Și amintiți-vă, cele șapte stele erau în mâna Lui dreaptă. Doar gândiți-vă, își trăgeau curentul, Lumina lor de la El. Erău complet sub controlul Lui, în mâna Lui dreaptă. Oh! Fiecare slujitor adevărat al lui Dumnezeu este la fel. Ținuți în . . . Cine le poate face rău? Cine le poate face rău? Așa cum a strigat unul dintre îngeri atunci la început. Amintiți-vă un *înger* înseamnă „mesager.” Intrăm în acele lucruri mai profunde mai târziu în cursul săptămânii. *Înger* înseamnă „mesager.” Și el a spus, „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos? Poate boala? Poate primejdia? Poate lipsa de îmbrăcăminte? Poate sabia? Poate moartea? Sunt incredințat” a spus Pavel, „că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos,” căci suntem complet predați în mâna Lui dreaptă.

210 Cineva spune, „Holy-roller! Holy-roller!” Asta nu-i deranjează deloc. „Ești un fanatic religios!” Ei nici măcar nu aud asta. Sunt complet predați și își trag Viața din brațul Lui drept al puterii, reflectând Lumina Lui în smerenie, și bunătate, și blândețe, și răbdare; semne, și minuni, și miracole. Lăsați ca lumea să numească asta „vrăjitorie,” cum vor, nu contează pentru noi, pentru că știm că suntem predați și în mâna Lui dreaptă. Nu este asta minunat? Vai!

211 Acum să ne grăbim, că nu vrem să vă epuizăm. „În mâna Lui dreaptă, șapte stele.”

212 Acum a șaptea și ultima reprezentare a persoanei Lui:

...și din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: . . .

Adică, asta este a șasea.

... din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: . . .

²¹³ Acum, Glasul multor ape, și din gura Lui. . . În mâna Lui dreaptă El avea stelele.

... și din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: . . .

²¹⁴ Acum, știți ce este sabia ascuțită cu două tăișuri a Bibliei? Haideți să căutăm asta așa ca să știți. Deschideți la Evrei 4:2, doar un pic înapoi doar o pagină sau două și veți găsi, vedeți. Evrei este chiar în spatele Apocalipsei aici; Iuda, și apoi Evrei. Acum, fiți atenți acum. Sau . . . Evrei, capitolul 4 din Evrei, iată-ne aici. Bine, Evrei capitolul 4 și versetul 12:

Căci cuvântul lui Dumnezeu este mai viu și mai puternic, și mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri, pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, și încheieturile și măduva, și judecă simțirile și gândurile inimii.

²¹⁵ Și atunci te numesc „cititor de gânduri.” Este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în Biserica Lui! Mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri. Apropo, tocmai mi-a venit altceva în minte în legătură cu asta. Nu știu dacă am scris o Script- . . . Deschideți la Apocalipsa 19, doar un minut. Să reluăm asta, cred că este corect. Sunt poate . . . Apocalipsa 19, pe la 11:

Apoi am văzut cerurile deschise, și iată un cal alb; . . . (Aici vine iarăși albul, judecata.) . . . și cel ce stătea pe el se chema Cel credincios și Cel adevărat, și cu dreptate El . . . judecă și Se luptă. (Știți cine era acela, nu-i așa? Bine.)

Ochii Lui erau . . . para focului, . . . (Cine era El?) . . . și pe capul Lui erau . . . cununii împărătești; . . . (Uh-oh. El a intrat în împărăție acum.) . . . și purta . . . și — și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știa, decât numai . . . El singur.

Și era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge; și Numele Lui se numește Cuvântul lui Dumnezeu.

²¹⁶ Ce a ieșit din gura Lui? Ce a ieșit? Călărețul pe calul alb. Și Apocalipsa, de asemenea, 7, când . . . 8 cred. Când calul alb . . . nu, este 6. Când călărețul pe calul alb a pornit, i s-a dat un—un arc, ca să cucerească și să biruiască.

²¹⁷ Și din gura Lui ieșea o sabie. Cine era El? Călărețul pe cal alb din Apocalipsa. Observați sabia. „Din gura Lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri,” Cuvântul. Și, în final, prin Cuvântul Lui, când Se va manifesta tuturor fiilor lui Dumnezeu, El va călca în picioare fiecare neam cu Cuvântul Lui, cu această sabie ascuțită. Priviți ce s-a întâmplat, în timp ce citim:

*Și . . . mâna Lui dreaptă . . . și din gura Lui ieșea o sabie
ascuțită cu două tăișuri: și înfățișarea Lui era ca soarele
când strălucește în toată puterea lui.*

²¹⁸ „O sabie ascuțită cu două tăișuri.” Ce ieșea din gura acestei persoane? Cuvântul lui Dumnezeu. Este o sabie ascuțită cu două tăișuri. Ce făcea? Discerneea gândurile inimii, intențiile; pătrunde chiar mai adânc decât carnea, țesutul, celulele sanguine, în os, în măduva osului, dincolo de aceea, chiar un discernător al gândurilor și intențiilor inimii. Iată ce face Cuvântul lui Dumnezeu.

²¹⁹ „Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Și acum Cuvântul s-a făcut trup în Biserica Lui, locuind printre noi. Îngerii Lui în mâna Lui, slujind. Dumnezeu se bazează pe Biserica Lui. Dumnezeu se bazează pe noi cei din această epocă să aducem această Lumină a Evangheliei într-o lume pe moarte, păgână și tradițională. Dumnezeu pune povara asupra mea și a voastră. Vai de noi dacă păgânii mor fără să știe. Oh, au dus citirea, scrierea, și aritmetica, și câteva broșuri religioase, și nu au făcut altceva decât o grămadă de prozești. Vreau să spun Evanghelia! Evanghelia nu este doar Cuvântul. Pavel a spus așa. Pavel a spus, „Evanghelia nu a venit la noi numai prin Cuvânt, ci acel Cuvânt manifestat.” Când Cuvântul, prin Duhul Sfânt, este . . . Cuvântul este sădit în inima care are Duhul Sfânt și produce ce spune Cuvântul că va produce. Și Cuvântul poate discerne gândurile inimii! Slavă! Oh, vai! Oh! Un discernător al gândurilor și intențiilor inimii, Cuvântul discerne.

²²⁰ Iese din gura Lui, o sabie ascuțită cu două tăișuri, îi trezește pe păgâni. Trebuie să se întâmple ceva într-una din aceste zile. Da! Cuvântul lui Dumnezeu, Numele Lui era Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul manifestat. Urmăriți, Isus a spus, „Duceți-vă în toată lumea,” Marcu 16, ultimul Lui salut adresat bisericii înainte de a Se întoarce să Se descopere în epoca bisericii. A însărcinat Biserica „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Ce? Propovăduiți Evanghelia. Marcu 16, „Propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Ce înseamnă asta? Cu alte cuvinte, „demonstrați puterea Duhului Sfânt,” trebuia să fie.

²²¹ Acum observați, „la orice . . .” Nu doar să învățăm Cuvântul; El nu a spus, „Duceți-vă și învățați Cuvântul.” El a spus, „Duceți-vă și propovăduiți Evanghelia.” Nu să învățați Cuvântul, să propovăduiți Evanghelia. „Și aceste semne vor însoți pe cei ce cred această Evanghelie; în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, dacă vor lua în mână un șarpe sau vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.”

²²² „Și ei au plecat,” spune Scriptura, „propovăduind pretutindeni; Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul

prin semnele care îi însoțeau.” Aceasta este Evanghelia, Evanghelia expusă.

223 Aceste semne vor însoți pe câți? Până la sfârșitul lumii, în fiecare epocă. Iată acea mică minoritate care continuă, ținând acea Lumină. Nu-i de mirare că Isus a spus, „Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.” Turma mică; minoritatea întotdeauna, nu majoritatea.

224 Bine, acum încă un citat. Și am citit 20, deci acum să vedem în acest verset aici. Acum 16:

Și el avea în mâna Lui dreaptă șapte stele: . . .

225 Acum să luăm . . . și . . . înfățișarea Lui:

. . . din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: și înfățișarea Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

226 Dacă veți deschideți la . . . să vedem, Matei 17. Să citim chiar aici în timp ce suntem la asta; astfel noi doar trecem prin asta, și mulți dintre cei care scriu, să . . . sau notează, lăsăm ca ei să o citească așa ca să știm.

227 Matei 17, bine:

. . . după șase zile Isus a luat pe Petru, Iacov și Ioan . . . la o parte pe un munte înalt,

Și S-a schimbat la față înaintea lor: și fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.

228 El a fost transformat. Ce a făcut El? S-a trecut pe Sine prin transformare, în ziua venirii Lui. Acum observați, doar cu câteva ore înainte de asta, Isus a făcut acest citat chiar aici în capitolul următor, „Adevărat vă spun, că unii dintre cei ce stau aici. . .” Câți știți ce voi spune? „Unii dintre cei care stau aici nu vor trece, nu vor muri, până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Slavă.” Așa este? Și El i-a luat pe Petru, Iacov, și Ioan, cei trei martori, pentru că în Vechiul Testament fiecare lucru, fiecare cuvânt mic, era confirmat de trei martori, și i-a dus sus pe munte.

229 Observați ce a venit mai întâi. Oh, nu mă pot opri chiar aici, trebuie să spun asta. Urmăriți! Care este primul lucru pe care l-au văzut? L-au dus pe Isus pe munte. . . sau El i-a dus, și El a fost schimbat la față înaintea lor, schimbat. Haina Lui strălucea ca soarele când strălucește în puterea lui, și acolo I s-au arătat Moise și Ilie. În ce formă vine Fiul omului acum? Și mai întâi, se vor arăta, vor fi Moise și Ilie.

230 Acum, observați, înainte ca Isus să se întoarcă pe pământ. . . Acum, asta este puțin înainte de timp, dar Duhul lui Ilie se va întoarce înapoi pe pământ și va întoarce inimile copiilor înapoi spre părinți. Biblia spune așa. Isus l-a văzut aici, apostolii l-au văzut aici, ordinea venirii Fiului omului proslăvit. El trebuie

să fie proslăvit și să se întoarcă. Primul lucru, înainte ca ei să-L vadă, cine a fost? Ilie. Apoi cine? Moise; Israel întorcându-se acolo, păzitorii legii. Și apoi Fiul omului proslăvit. Aleluia! Vedeți ordinea venirii Lui? Duhul lui Ilie, sau martorul ultimei epoci a bisericii. Vedeți, venind cu putere să-L manifeste.

²³¹ Apoi o sută patruzeci și patru de mii de Iudei să se adune pe Muntele Sinai, unde Israel a devenit o națiune; cea mai veche națiune din lume, cel mai vechi steag din lume; au propria națiune, propriul steag, propria armată, proprii bani, și toate celelalte. Ei sunt unul dintre membri ligilor națiunilor pentru că sunt o națiune. Isus a spus că nu vor fi lepădați până nu se vor împlini toate lucrurile.

²³² Misterul cum avea grămadă de Iudei, persecutați pretutindeni, respinși, și alungați și expulzați, ca și Biserica de-a lungul acestor epoci de respingere, și totuși Isus a spus, „Când vedeți smochinul că-i înfrunzește mlădița, acea națiune întorcându-se să fie o națiune din nou, timpul este aproape, chiar la ușă. Adevărat vă spun că, Această generație nu va trece până se vor întâmpla toate aceste lucruri.” Această rasă... Acest popor nu va trece. Hitler a încercat să-i ucidă, Mussolini a încercat să-i ucidă, Stalin a încercat să-i ucidă, toți ceilalți, dar ei nu vor fi niciodată desființați, sau alungați de pe pământ, vor fi un popor și o națiune care vor sta acolo. Amin!

²³³ Vor veni Moise și Ilie. Oh! Sper că înțelegeți.

²³⁴ Bine, „Soarele strălucind în puterea lui,” înfățișarea Lui, transformată, schimbată. Acum un alt lucru, în Apocalipsa 21:23, dacă vreți să-l notați. În Noul Ierusalim, 21:23, El este Mielul care este în Cetate, care este Lumina ei, luminând; căci nu era trebuință de lumină în Cetate, soarele nu va răsări în ea, căci Mielul care este în mijlocul Cetății va fi Lumina acesteia. Și neamurile care sunt mântuite vor umbla în Lumina Mielului! Amin! El este Lumina Mielului. Oh, nu sunteți fericiți pentru asta?

²³⁵ Nu doar atât, dar El este și, la venire (Ioan L-a văzut în ziua Domnului), Soarele neprihănirii. Să mergem la Maleahi. Maleahi, ultimul profet din Vechiul Testament. Maleahi, capitolul 4.

²³⁶ Am o poveste mică de spus despre scumpa mea soție care este acolo în spate. I-am provocat probleme înainte să ne căsătorim, am încercat să mă revanșez după ce ne-am căsătorit. Și eu nu știam dacă voiam să fiu căsătorit din nou sau nu, și astfel ea era cu inima frântă. Și mă gândeam că era o fată prea bună și că ar trebui să o las în pace, să las un om bun să se căsătorească cu ea și să aibă grijă de ea. Și mă gândeam că nici măcar nu eram vrednic de ea; și nu sunt, de bunătatea ei, oricum. Astfel ea era complet distrusă și nu știa ce să facă. Asta a fost cu ani în urmă, cu vreo douăzeci de ani în urmă. Era atât de îndurerată, a început

să plângă zi și noapte. Și eu încercam să mă distanțez de ea, nu pentru că nu o iubeam, ci pentru că nu voiam să o fac să-și piardă timpul cu mine; pentru că, să o las să își găsească pe cineva, un om bun, pentru că ea era o fată prea bună ca să se delase așa, și eu să o iau. . . să ies cu ea și așa mai departe. Și eu—eu credeam că mă iubește, și eu știam că eu o iubesc. Așa că m-am gândit, „Păi, voi încerca doar să. . . Voi ieși la întâlnire cu o altă fată și voi ieși în oraș și o voi face să aibă resentimente pentru mine.” A fost ca și cum aș fi ucis-o, mi-a părut foarte rău după aceea; a fost complet distrusă. I-am spus, am spus, „Tu ești o fată prea bună, eu—eu nu vreau să te fac să îți pierzi timpul cu mine.”

²³⁷ Și ea a spus, „Dar eu—eu te iubesc pe *tine*, Bill, și ești singurul pe care îl pot iubi.” A spus, „Eu—eu te-am iubit întotdeauna.”

Am spus, „Eu—eu îți sunt recunoscător pentru asta. Dar,” am spus, „știi,” am spus, „eu sunt un pustnic.” Am spus, „Eu—eu voi trăi ca un pustnic. Vezi, eu—eu nu mă voi căsători deloc.”

²³⁸ Și era foarte fixată pe asta, știți, biata micuță. Și a ieșit în șopru. Și a ieșit acolo, și a ingenuncheat, și a spus, „Doamne, eu nu știu ce să fac. Eu—eu nu vreau să nu-Ți dau ascultare, și totuși îl iubesc pe Bill, și nu știu ce să fac. Doamne, îmi vei da măcar puțină mângâiere? Vrei să mă ajuți măcar un pic? Nu Ți-am cerut asta niciodată în viața mea, Doamne, și eu sper să nu mai trebuiască niciodată să Ți cer din nou,” a spus, „dar dacă Tu mă vei ajuta, și mă vei lăsa să deschid această Biblie, și îmi vei da un pasaj din Scriptură. Am auzit oameni spunând că Tu ai făcut asta.” Și când ea a deschis-o, era Maleahi 4:

Iată, Eu îți dau. . .sau îți voi trimite pe profetul Ilie înaintea de acea—acea zi înfricoșătoare a DOMNULUI:

²³⁹ A spus, „M-am ridicat de acolo cât se poate de mulțumită pentru că urma să ne căsătorim mai sigur ca orice altceva.” Vedeți?

Căci, iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor; și toți cei trufași, da, . . .toți cei răi, vor fi ca miriștea: și ziua care vine îi va arde, zice DOMNUL oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcina nici ramură.

Dar pentru voi care vă temeți de Numele Meu. . . Soarele (S-u-n) Soarele neprihănirii va răsări cu tămăduire în aripile Lui; . . .

²⁴⁰ „Soarele strălucind în toată puterea lui.” Oh! Puterea Fiului lui Dumnezeu strălucind în mijlocul nostru în această seară. Stând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur în personajul Lui înșeptit aici, ca judecător. Ca Unul care a suferit și a murit pentru noi, și a luat asupra Lui judecata Divină, și a călcat cu picioarele teascului vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu. Pentru păcătos El este o cataractă îngrozitoare, pentru tine suflet pierdut pe marea vieții. Iar pentru Biserică, un dulce Mântuitor,

ancorat în odihnă, și auzi susurul pârâului în timp ce stai întins și te odihnești perfect satisfăcut în Cristos. Ce timp! Strălucind asupra noastră cu razele Lui calde, „Nu te teme, Eu sunt Cel ce era, care este, și care va veni. Eu sunt cel Atotputernic, și nu mai este altul, afară de Mine. Eu sunt atât Alfa cât și Omega, celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei Vieții.” Oh, ce făgăduință și ce poveste de dragoste este! Și Mielul în mijlocul Cetății, care nu are nevoie de lumină, și El este Soarele neprihănit cu vindecarea în aripile Lui.

El este Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor
de Dimineață,
El este cel mai frumos dintre zecile de mii
pentru sufletul meu;
În tristețe El este mângâierea mea, în necaz El
este sprijinul meu,
El îmi spune să arunc asupra Lui toate
preocupările mele.
Aleluia!
El este Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor
de Dimineață,
El este cel mai frumos dintre zecile de mii
pentru sufletul meu.

²⁴¹ Da, domnule! Oh, acel mare Luceafăr de Dimineață când răsare să strălucească, vestind că se face ziuă, anunțând-o și spunând, „Se crapă de ziuă, Fiul se apropie,” și El iasă din spatele tuturor celorlalte stele (Oh, vai.) cu vindecare în aripile Lui.

²⁴² Acum înapoi la mesajul nostru. Și încheiem acum, ca să ne pregătim pentru mâine seară, pentru că e nouă fără un sfert, nu vrem să reținem pe nimeni prea mult, tocmai ca să putem fi din nou aici.

²⁴³ Bine, Soarele neprihănit cu vindecare în aripile Lui. Acum înfățișarea Lui. El era judecător, sau altceva ca să arate că el era în ziua Domnului. Credeți asta? El a trecut în ziua Domnului și l-a văzut pe Domnul ca judecător; nu ca preot, nici ca împărat, ci ca judecător. El este Judecător. Nu credeți asta? Biblia spune că El este Judecător. Și iată-L aici îmbrăcat ca Judecător, arătând cea făcut El; ce era El: ce era El pentru păcătos, ce era El pentru Creștin. Și aici El stă în picioare acum cu Glasul multor ape, și înfățișarea Lui era ca soarele care strălucește în toată puterea lui.

²⁴⁴ Acum rezultatele, versetul 16. „Și . . .” Nu, vă cer scuze, este versetul 17:

Și când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort.

²⁴⁵ Vai! Profetul nu a mai putut suporta, să vadă o astfel de vedenie. El doar—El doar i-a secătuit puterea, și el a căzut imediat la picioarele Lui ca mort. Acum urmăriți:

Și El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis, Nu te teme; Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă:

²⁴⁶ Oh, vai! Nu un profet, Dumnezeu! „Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă. Eu sunt cel dintâi din Revelație, cel din urmă din Revelație. Sunt Cel ce era, sunt Cel ce este, sunt Cel care va veni.” Să vedem:

Eu sunt. . . Eu. . .

Și El și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis, Nu te teme; Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă:

Eu sunt Cel viu, și am fost mort; și, iată că sunt viu în vecii vecilor, (Chiar acum. Și apoi el a strigat:) Amin; și Eu țin cheile locuinței morților și. . . ale morții.

²⁴⁷ Acum, nu vă temeți. De ce să ne temem? De ce nu reușește Biserica să țină a Lui. . . să se gândească la Cuvântul Lui? Să ne oprim aici doar un minut, pentru că încheiem. De ce s-ar teme vreodată această Biserică? Ce a făgăduit El vreodată și nu a manifestat înaintea noastră? De ce v-ați teme de o pedeapsă sau de o viață viitoare? „Nu vă temeți! Eu sunt Cel ce era, Cel ce este, și care va veni. Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă. Eu am cheile locuinței morților și ale morții chiar aici.” De ce? „Eu am biruit și am învins atât locuința morților cât și moartea (Asta înseamnă atât mormântul cât și iadul; moartea însăși, iadul însuși.) pentru voi. Am biruit totul. Am biruit iadul, moartea, mormântul.” Când El a fost pe pământ, El a fost singurul mare- . . .

²⁴⁸ Mulți au pornit să cucerească. Știați asta? Napoleon a pornit să cucerească lumea, și a făcut asta la vârsta de treizeci și trei de ani. De la șaptesprezece la douăzeci și cinci de ani, Napoleon a fost un prohibiționist, nu credea în băutură sau în alteceva. A plecat în Franța. Nu era un Francez, venea de pe o insulă, s-a dus acolo ca să se răzbune pe Franța pentru că nu-i plăcea, nu-i plăcea Franța. Dar a fost înfrânt. Și a ieșit și a cucerit Franța, și i-a luat pe acei Francezi și a cucerit lumea. Și la vârsta de treizeci și trei de ani el s-a pus jos și a plâns pentru că nu mai era nimeni de cucerit, și a murit un alcoolic. Înving, nu s-a putut învinge nici măcar pe sine. Vedeți? Și apoi a suferit înfrângerea finală la Waterloo, și-a găsit sfârșitul la Waterloo. Am fost acolo și am văzut vechile semne antice ale relicvelor și alte lucruri acolo, când eram în țară. Acum, să luăm acel cuceritor, el a început de tânăr și a ales să cucerească partea greșită, și a murit în rușine.

²⁴⁹ Dar a mai fost un Tânăr care a venit odată pe lume. El a murit la treizeci și trei de ani și a biruit tot ce putea fi biruit. Când El a fost pe pământ El a biruit patimile, mândria, El a biruit boala, El a biruit demonii. Când a murit, El a biruit moartea. Când a înviat, El a biruit iadul. S-a suit și a biruit tot ce era

împotriva omenirii, a intrat în teascul vinului lui Dumnezeu și l-a călcat cu picioarele și a biruit moartea, iadul, mormântul, boala, formalitățile, toate celelalte, și a biruit totul, și a înviat a treia zi și a biruit toate atmosferele de sus, și a tăiat acea ceață dintre Dumnezeu și om, și a făcut legătura între Cer și pământ. Slavă! Oh, vai! Pfiu!

²⁵⁰ Iată-L acolo ca Puternic Biruitor de când a rupt perdeaua în două, iată-L. Are cheile atât ale morții cât și ale iadului la brâu, „Nu vă temeți.” Și-a pus mâna dreaptă (puterea Lui) peste el, și l-a ridicat cu puterea mâinii Lui drepte, a spus, „Nu te teme, Eu sunt Cel ce era, și Cel ce este, și care va veni. Sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Cel viu, am fost mort și sunt viu din nou în vecii vecilor. Amin!” Oh!

Iată! Priviți-L pe Marele Biruitor,
Iată! Priviți-L în văzul tuturor,
Iată-L acolo, Puternicul Biruitor,
De când a rupt perdeaua în două.

²⁵¹ Amin! A înlăturat fiecare obstacol din calea ființelor umane, ca să poată fi conectați ca în grădina Edenului. Acum, omul. . . Eram pe punctul de a mă abține, dar voi spune. Omul este omnipotent. Voi nu credeți asta, dar el este. Un om predat complet lui Dumnezeu este omnipotent. Nu a spus El, în Marcu 11:22, „Orice lucruri spuneți voi, și nu vă îndoiiți în inimă, se vor împlini. Puteți avea ce ați spus?”

²⁵² Ce se întâmplă când se întâlnesc doi omnipotenți? Când Dumnezeu și omul vin împreună, doi omnipotenți, ceva trebuie să se cutremure. Ce- . . . Orice ați spune cu acea putere creatoare a omnipotenței lui Dumnezeu, știind că El a făgăduit acest lucru, și a spus în Cuvântul Lui, creează o putere care iasă și aduce lucruri la împlinire, lucruri care nu sunt, le face ca și cum ar fi, pentru că doi omnipotenți s-au întâlnit. Iată-L acolo! Oh, nu este El minunat!

²⁵³ Să vedem dacă mai avem și alte lucruri bune. Versetul 18, acum versetul 19. Ioan; ce s-a întâmplat când a văzut înfățișarea Lui? Rezultatul? A căzut la picioarele Lui; el chiar nu mai putea suporta, viața lui umană fusese secătuită, chiar nu mai putea. El era un Biruitor, El biruise deja.

²⁵⁴ Acum El dă o poruncă, și apoi începem să încheiem capitolul, acest al 19-lea verset:

Scrie dar lucrurile pe care le-ai văzut, și lucrurile care sunt, și cele care au să fie după ele;

²⁵⁵ Am citit versetul 20:

Taina celor șapte stele pe care tu le-ai văzut în mâna dreaptă, . . . sunt șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sunt șapte îngeri ai celor șapte biserici: și cele șapte sfeșnice pe care tu le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

256 Oh! Este uluitor, prietene. Îl vedem stând acolo în suprema...supremația Divinității Lui. El este Judecătorul, Preotul, Împăratul, Vulturul, Mielul, Leul, Alfa, Omega, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt; Cel ce era, care este și care veni. A călcat cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu, și a completat fiecare lucru, până când Dumnezeu (A spus la cruce,), când El a înviat (El a spus, „S-a sfârșit.”), a fost pe placul lui Dumnezeu *atât de mult*, încât Duhul care Îl părăsise s-a întors în dimineața de Paști și L-a luat și L-a înviat pentru justificarea noastră.

257 Acolo Ioan a ridicat privirea și L-a văzut stând acolo cu picioarele de aramă, ochii ca para focului străbătând pământul. Daniel L-a văzut cu șapte sute de ani înainte, în aceeași poziție, același fel, același om stând acolo, cel îmbătrânit de zile, cineva care semăna cu Fiul omului care s-a unit cu El, și toată judecata I-a fost incredințată, stând la Judecata în fața Tronului Alb.

258 Văzând aceste lucruri, ce fel de oameni ar trebui să fim, prieteni? Dumnezeu să vă binecuvânteze este rugăciunea mea. Vedeti? Îl iubiți? Îl credeți? V-ați ancorat sufletul în El?

259 Să ne plecăm capetele doar un moment.

260 În liniște și în surdină, în timp ce vom cânta încet, *Mi-am Ancorat Sufletul În Limanul De Odihnă*, „Nu voi auzi niciodată zgomotul acelor cataracte care să-mi trimită sufletul departe, ci îmi vor vorbi de pace sufletului meu.” În liniște acum, reverenți, fiecare.

Mi-am ancorat sufletul într-un liman de odihnă,

Nu voi mai naviga pe marea agitată;

Furtuna poate să străbată marea agitată și zbuciumată,

În Isus sunt în siguranță pentru totdeauna.

Mi-am ancorat sufletul în limanul de odihnă,

Nu voi mai naviga pe marea agitată;

Furtuna poate să străbată marea agitată și zbuciumată,

În Isus eu sunt în siguranță pentru totdeauna.

Strălucește asupra mea, (fie ca Razele Slavei, Doamne,) Doamne, să strălucească asupra mea,

Fă ca Lumina Farului să lumineze asupra mea;

Oh, luminează asupra mea, Doamne, luminează asupra mea,

Să ne ridicăm mâinile spre El.

Fă ca lumina Farului să lumineze asupra mea.

Să fiu ca Isus, (Da, Doamne.) să fiu ca Isus,

Pe pământ tânjesc să fiu ca El;

De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă,
Cer doar să fiu ca El.

. . . O Mântuitor minunat,
Pe pământ tânjesc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă,

²⁶¹ Ați vrea să aveți Viața Lui să trăiască în voi, reflectând Prezența Lui? Dacă ați vrea, și încă nu o aveți, ați vrea să vă ridicați în picioare pentru rugăciune? cei care ar vrea să fie amintiți în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Din ieslea din Betleem . . .

Rămâneți în picioare acum, rămâneți.

. . . a venit un Străin, (Vei fi un străin pentru
lume.)
Pe pământ îmi doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă,
Cer doar să fiu ca El.

Să fiu ca Isus, să fiu ca Isus, (Este dorința mea.)
Pe pământ îmi doresc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre
Slavă,
Cer doar să fiu ca El.

. . . simplu, umil și smerit.

²⁶² Acum, Tată Ceresc, sunt mulți care stau în picioare și vor să Te primească. S-au săturat de această plutire în derivă, neștiind încotro se îndreaptă, pe valul vieții; și știu că poate înainte de ivirea zorilor inima va înceta să bată, atunci marea cataractă, cascadele, înaintea lor, un suflet în derivă. Ei au fost ca niște oameni obișnuiți, au fost ca lumea, dar vor să fie ca Tine acum, Doamne. Primește-i în Împărăția Ta, sunt ai Tăi, Tată, pentru că Tu le cunoști inimile și intențiile inimilor lor. Și Tu așa ai scris, și ai spus cu propriile Tale buze, „Cine ascultă Cuvintele Mele, și va crede în Cel ce M-a trimis, are Viață Eternă.” Ai spus, Doamne și că „Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele proorocii din Cartea aceasta, căci vremea este aproape.” Ei își dau seama că timpul este aproape. Ei nu mai pot pluti în derivă, Doamne. Aruncă colacul de salvare, trage-i în Tine, Doamne. Fie ca din seara aceasta să meargă mai departe, reflectând Lumina lui Isus Cristos. Îi încredințez Ție, Dumnezeule Tată, în Numele lui Isus Cristos. Fie ca ei să-L urmeze smeriți pe Domnul în botez aici la biserică; să fie îmbrăcați cu Duhul Sfânt în viața lor ca să poată fi ca Isus pentru restul zilelor lor. Cerem acest lucru în Numele Lui.

Să fiu ca Isus, să fiu ca . . .

²⁶³ Unii dintre voi care stați sau sunteți aproape de acei oameni, și sunteți Creștini, întindeți-vă și luați-le mâna și strângeți-le mâna. Puneți-vă mâna peste ei, „Slavă lui Dumnezeu pentru sufletul tău.” Altarele noastre sunt toate pline aici cu copii și lucruri, nu-i putem aduce aici.

. . . de-a lungul călătoriei vieții de pe pământ
spre Slavă,
Cer doar să fiu ca El.

Strălucește asupra mea, oh, strălucește asupra
mea,
Oh, fă ca Lumina de la Far, să strălucească
asupra mea;
Oh, luminează asupra mea, Doamne,
luminează asupra mea,
Fă ca Lumina de la Far, să lumineze asupra
mea.

²⁶⁴ Vă simțiți cu adevărat bine? Nu vă simțiți bine? Nu sunteți fericiți că sunteți Creștini? Dați mâna cu cineva care stă lângă voi acum, în timp ce vom cânta un imn, „Vom umbla în lumină, această Lumină frumoasă,” Lumina Domnului Isus Cristos manifestată în trup.

Vom umbla în Lumină, o Lumină atât de
frumoasă,
Vino unde picăturile de rouă ale milei sunt
strălucitoare;
Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
Isus, Lumina lumii.

Cântați, toți!

Vom umbla în această Lumină, este o Lumină
frumoasă,
Vino unde picăturile de rouă ale milei sunt
strălucitoare;
Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
Isus, Lumina lumii.

Veniți, toți sfinții Luminii proclamați,
Isus, Lumina lumii;
Atunci clopotele Cerului vor răsuna,
Oh, Isus, Lumina lumii.

Ridicați mâinile acum.

Vom umbla în această Lumină, Lumină
frumoasă,
Vino unde picăturile de rouă ale milei sunt
strălucitoare;
Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
Isus, Lumina lumii.

Vom continua să umblăm în această Lumină,
 este o Lumină atât de frumoasă,
 Vine unde picăturile de rouă ale milei
 strălucesc puternic;
 Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
 Isus, El este Lumina lumii.

Noi vom umbla în această Lumină, (Lumina
 Evangheliei) Lumină frumoasă,
 Vino unde picăturile de rouă ale milei sunt
 strălucitoare;
 Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
 Isus, Lumina lumii.

²⁶⁵ Înapoi la început, la Cincizecime când Duhul Sfânt s-a pogorât peste Biserică. Mesajul a venit în Smirna; acolo era Irineus, marele sfânt al lui Dumnezeu, vorbind în limbi, puterea lui Dumnezeu, înviind morții, vindecând bolnavii, el umbla în Lumină. După el a venit Columba, marele și puternicul sfânt al lui Dumnezeu. Mulți dintre ceilalți sfinți mari au continuat să ducă mai departe Mesajul, umblând în Lumină, Lumina Evangheliei, aceeași Lumină care a strălucit în Ziua Cincizecimii; Cristos stând în mijlocul poporului Său, și acele șapte sfeșnice de aur reflectând-I splendoarea ca soarele la ora amiezii.

²⁶⁶ Iată-ne în 1961:

Umblăm în această Lumină, este o Lumină atât
 de frumoasă,
 Vine unde picăturile de rouă ale milei sunt
 strălucitoare;
 Oh, strălucește în jurul nostru zi și noapte,
 O Isus, Lumina lumii.

Să ne ridicăm.

Continuăm să umblăm în această Lumină, este
 o Lumină atât de frumoasă,
 Vine unde picăturile de rouă ale milei sunt
 strălucitoare;
 Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
 Isus, Lumina lumii.

Îl iubiți?

Îl iubesc, Îl iubesc,
 Pentru că (chiar pentru că) El m-a iubit mai
 întâi,
 Și a răscumpărat mântuirea mea
 Pe lemnul Calvarului.

²⁶⁷ Să nu ne mai întoarcem la lucrurile lumii. Sunt mort față de lume și lumea este moartă pentru mine. Umblu doar în Cristos, condus de Duhul Sfânt. Îl iubesc pentru că El mă iubește, și

strălucește binecuvântările Lui asupra mea, dându-mi mâna dreaptă de părtășie în Împărăția Lui. Acum suntem fii și fiice ai lui Dumnezeu, și încă nu se arată ce vom fi la sfârșit; dar știm că vom avea un trup ca trupul Lui proslăvit, pentru că Îl vom vedea așa cum este El.

Atunci vom umbla în Lumină, o Lumină frumoasă,
Care vine unde picăturile de rouă ale milei sunt strălucitoare;
Strălucește în jurul nostru zi și noapte,
Isus, Lumina lumii.

²⁶⁸ Îl iubiți? Știți, după ce mesajul tăios și fiecare lucru, îmi place să-i aud pe oameni cum intonează imnuri și se închină și cântă în Duhul. Nu există nimic mai frumos decât cântatul bun de modă veche. Așa este. Îmi place cântatul pentecostal bun de modă veche; nu acele glasuri supra-antrenate care țin până țiipă și se învinetesc la față, și nu știu ce cântă. Îmi place de cineva care poate nu ar putea duce o melodie dar totuși are o Binecuvântare Pentecostală, și acum cântă despre asta. Oh, cât—cât de glorioase sunt acele cântări melodioase ale crucii! Oh, vai!

Cântarea noastră de rămas bun acum:

Ia Numele lui Isus cu tine,
Fiu al tristeții și al durerii;
Bucurie și mângâiere îți va da,
Ia-L cu tine oriunde te duci.

Mâine seară la ora șapte, șapte fix, va începe serviciul.

În Numele lui Isus închinându-ne,
Căzând la picioarele Lui,
Împărat al împăraților în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră va fi completă.

Să cântăm toți acum.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Fiu al tristeții și al durerii;
Bucurie și mângâiere vă va da,
Oh, ia-L cu tine oriunde te duci.

Nume scump, O ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce! (Ce dulce!)
Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

²⁶⁹ Acum, am terminat în seara aceasta. Cei . . . m-au întrebat acum, „Dacă va fi serviciu dimineață?” Nu, nu mâine, să vă odihniți mâine. Poate mâine seară, eu nu voi fi în stare să aduc acel mesaj, așa că îl voi aduce ziua următoare. Ori de câte ori nu reușesc să . . . acest mesaj complet, îl aduc ziua următoare. Dar am stabilit asta, cred că sunteți pregătiți deja pentru Epocile Bisericii. Nu-i așa?

Bine, să ne plecăm capetele în timp ce cântăm încet acum:

În Numele lui Isus închinându-ne, (Fiecare
limbă Îl va mărturisi.)

Căzând la picioarele Lui,

Împărat al împăraților în Cer Îl vom încorona,

Când călătoria noastră va fi completă

Nume scump, O ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului;

Nume scump, O ce dulce! (Ce dulce!)

Nădejdea pământului și bucuria Cerului. 🕊

60-1204E Viziunea De Pe Patmos
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org